Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1595 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 12 iunie 1954

PRIMUL PAS SPRE MATURITATE

Tinerele vlăstare din patria noastră se pregătesc și învață în școli pentru ca paginile pe care le vor scrie mîine în cartea vieții să fie pline de fapte luminoase, de visuri împlinite. Pentru acest lucru se pregătește și pioniera E. Barany de la școala de 7 ani din Reșița.

Și de curînd un mare eveniment s-a petrecut în viața ei: a devenit utemistă.

In adunarea generală a organizației de bază U.T.M. din școală, pioniera E. Barany (medalionul din fotografia I-a) povestește cu glas emoționat scurta ei biografie, cîte au fost în viața ei, prin cîte a trecut. Își spune și visurile, năzuințele. Tovarășele ei de școală au ascultat-o cu atenție. Doar o cunosc bine și acum au cîntărit meritele și lipsurile prietenei lor. Ele au votat cu încredere pentru primirea ei în UTM (fotografia nr. 1).

După primirea ei în U.T.M., E. Barany a început să activeze și să învețe cu mai multă tragere de inimă, pentru a arata că merită să facă parte

din marea familie a utemiștilor. Și iată a venit și ziua mult așteptată, ziua în care harnica școlăriță primește carnetul roșu de utemist. Tovarășa Ecaterina Schneider, membră în comitetul orășenesc U.T.M. Reșița îi înmînează carnetul proaspetei utemiste (fotografia nr. 2). Această clipă solemnă îi va rămîne proaspătă în memorie chiar și la adînci bătrînețe.

Bucuria și emoția pe care o încerci cînd devii utemistă, o trăiești alături de tine și tovarășele tale de școală, de muncă. Florile pe care colegele i le oferă acum, cuvintele calde de felicitări care i le urează (fotografia nr. 3) o fac pe E. Barany să simtă odată mai mult marea încredere ce i-o acordă tovarășii, organizația, în ziua cînd, devenind utemistă, a făcut primul pas spre maturitate.

Schimburile culturale

UN AVION a înghițit depărtările și după cîteva ore de drum a aterizat pe un aeroport parizian. Din el au coborît solii studenților sovietici, invitați ai tineretului studios din Franța. Oaspeții au primit buchete de flori, au fost îmbrățișați, au schimbat vorbe de prietenie cu gazdele lor. Asemenea scene s-au întîmplat în vremea din urmă nu numai la Paris. Londra a primit o delegație de tineri sovietici, iar Copenhaga delegați ai tineretului sătesc din lumea întreagă. Spre Helsinchi a pornit o delegație numeroasă de tineret sovietic, în vreme ce Moscova a găzduit delegații de tineret din Franța, Anglia, Suedia, S.U.A. etc., iar la Praga a avut loc Festivalul Internațional Muzical „Primăvara la Praga".

Se strîng legăturile de prietenie dintre tinerii din lumea întreagă. Se strîng aceste legături chiar și atunci cînd guvernanții reacționari le pun piedici, cînd tinerii din diferite țări sînt împiedicați să treacă peste hotare, cînd ideea unității tineretului în lupta pentru pace este prigonită. Apelul celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului sublinia: „Pentru a deveni prieteni adevărați trebuie să ne cunoaștem". Cuvintele acestui apel au prins viață.

Tinerii știu din propria lor experiență că atunci cînd se cunosc se înțeleg mai bine, reușesc să găsească un limbaj comun, înving cu mai multă ușurință greutățile pricinuite de diversitatea opiniilor lor. Experiența marilor manifestări internaționale de tineret a arătat cît de dornic este tineretul să-și strîngă rîndurile în lupta pentru un viitor mai bun, pentru un trai omenesc și pentru pace în lumea întreagă. După Congresul și Festivalul de la București au crescut considerabil schimburile culturale și sportive. Tinerii străini care au vizitat U.R.S.S. și țările de democrație populară au putut cunoaște avîntul muncii pașnice din aceste țări, năzuințele tinerei generații. De asemenea delegațiile străine care au vizitat țările capitaliste au avut prilejul să constate ce prăpastie există între politica războinică a cercurilor conducătoare și dorința de pace a maselor de tineret.

Trăsătura caracteristică a momentului de față în mișcarea mondială de tineret este aceea că legăturile dintre tinerii din diferitele țări devin mai strînse, că piedicile sînt învinse cu mai multă perseverență. Pașii care au fost făcuți pe calea destinderii situației internaționale se reflectă în mod pozitiv și în relațiile dintre diferitele organizații de tineret scoțînd la iveală accentuarea dorinței de cunoaștere a tinerilor din diferite țări. In Norvegia a fost constituit un comitet de colaborare internațională din care fac parte o serie întreagă de organizații. Eivind Svansen, un conducător de tineret din această țară, a declarat în legătură cu aceasta: „Prima sarcină concretă pe care și-a propus-o comitetul a fost de a trimite o invitație de participare la Festivalul Tineretului Scandinav din vara aceasta către tinerii din toate țările... Cred că tineretul din întreaga țară năzuiește și are mare nevoie să se întîlnească cu tineri din toate țările lumii, cu tineri care trăiesc în condiții de viață diferite, care au probleme și puncte de vedere diferite".

Anul acesta va fi bogat în manifestări internaționale de tineret. După marea întîlnire a tineretului german și după întîlnirile tineretului austriac va avea loc Festivalul Tineretului Francez. In Guatemala va avea loc „Sărbătoarea de prietenie a tineretului din America Centrală și din Caraibe", în vederea căreia au și avut loc acțiuni la Jutrapa, Solola, Quesoltenago și Escuintla. E greu să înșiri toate țările în care se vor desfășura manifestări internaționale tinerești. In Italia se organizează o tabără internațională într-o pitorească regiune de munte, în Anglia o tabără internațională pe insula Wight, în Franța o tabără pe Coasta de Azur, iar la Oslo 3000 de tineri din țările scandinave vor participa între 18 și 25 iulie la o mare manifestare internațională.

Vizitele care se fac în Franța sau în Italia, în Uniunea Sovietică sau în Cehoslovacia, sînt o expresie a convingerii cu care tineretul se alătură mișcării partizanilor păcii. Ca să pătrundă în sufletele tinerilor pacea nu are nevoie de niciun fel de vize de intrare. Ca să se întreacă pe un stadion parizian, Emil Zatopek a avut însă nevoie de viză de intrare în Franța. Și guvernanții francezi i-au refuzat-o, așa precum au interzis ansamblului sovietic de balet să-și prezinte spectacolele la Paris. Dar protestul popular a fost atît de puternic încît porțile Franței s-au deschis pentru Emil Zatopek care pe stadionul parizian a bătut un nou record mondial. Și acest record mondial pe care mii de tineri parizieni l-au aclamat a fost o nouă verigă la lanțul marii prietenii a tineretului lumii.

Un mare rol în organizarea schimburilor culturale și sportive îl are Federația Mondială a Tineretului Democrat. In raportul prezentat la ședința Comitetului Executiv al F.M.T.D. s-a arătat: „Intîlnindu-se de dragul activităților și manifestărilor culturale și sportive, tinerii învață să se cunoască. Prin cunoașterea directă, personală, se naște stima, prietenia. Prietenia este un sentiment de care tinerii au nevoie, un sentiment profund și durabil. Prin ea crește unitatea între tinerii din diferite țări, prin ea crește încrederea în rezultatul acțiunilor întreprinse în comun. Datorită prieteniei se consolidează înțelegerea între popoare, unitatea și dorința fierbinte de pace".

Amintirea Festivalului de la București sălășluiește în inimile tinerilor de pretutindeni. Ideile de pace și prietenie pe care acest Festival le-a promovat sînt azi purtate pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Tînăra generație își întinde miinile peste barierele ridicate de guvernanții reacționari și face ca glasul său să răsune cu putere: să biruie pacea, să fie înlăturată primejdia unui nou război mondial. Schimburile culturale și sportive de tineret, alături de toate celelalte forme de schimburi între popoare și țări, vin să contribuie la micșorarea încordării internaționale la întărirea păcii în lume.

Un tînăr ca mulți alții

Cînd l-am întîlnit prima dată pe Rădulescu Ion tocmai scotea niște nutreț murat din siloz.

De felul lui e un tînăr scund, dar vînjos, cu priviri iscoditoare. Poartă o șapcă lăsată pe-o ureche, care-i umbrește fața bătută de vînt și arsă de soare. Cînd zîmbește — și asta se întîmplă deseori — lasă să i se vadă dinții albi, despărțiți în mijloc de o strungăreață. Așa mi-a rămas în minte figura lui Rădulescu Ion, mulgător la gospodăria de stat Romanu — Brăila.

Meseria de mulgător a îndrăgit-o de multă vreme. In 1947, cînd a venit la gospodărie, muncea la transportul apei. Dar deseori privea la mulgători. Și într-o bună zi s-a săturat să tot care apă. Și-a zis că asta — nu-i o meserie pentru el. S-a dus la conducerea gospodăriei și a cerut să fie trimis să îngrijească viteii „Că doar n-am să stau o viață întreagă sacagiu. Vreau să fiu și eu de folos cu ceva mai bun".

Cu cîtă dragoste îngrijea el de viței! Cu cîtă rîvnă, zi și noapte căuta să le asigure tot ce le trebuie pentru o dezvoltare normală, pentru a-i crește viguroși și puternici! In același timp urmărea cu atenție și pe mulgători. Să le afle „secretul" meseriei. Conducerea gospodăriei văzînd cît suflet pune la muncă l-a trimis, după vreun an, la școala de mulgători de la Săftica din regiunea București. Acolo nu s-a făcut de rușine. A vrut să știe totul și a învățat într-adevăr. S-a întors altul. Dintr-un om care abia știa să scrie și să citească, Rădulescu Ion s-a întors în gospodărie bine pregătit, știutor al „tainelor" meseriei, într-un cuvînt, om cu cunoștințe.

In scurtă vreme după întoarcerea de la școală Rădulescu Ion a izbutit să înscrie realizări remarcabile. Depășirea planului a devenit pentru el ceva obișnuit. Mărturie a muncii sale stau 2.000 litri de lapte pe care i-a muls peste plan anul trecut. Acum, de la vaca Joia pe care o îngrijește de puțin timp, obține zilnic aproape 45 litri lapte. De asemenea, îngrijește 13 vite în loc de 8 cît are în plan.

In luna mai, anul acesta, numai în 20 de zile a îndeplinit planul și l-a depășit cu 1,49% pe întreaga lună. In aceeași măsură crește și cîștigul său lunar.

Pentru Rădulescu, ziua începe odată cu programul de îngrijire a vacilor. Le curăță cu grijă, le țesală și le perie, le dă tainul „ca la carte", cum spune el, și apoi le mulge. La școală el a învățat că înainte de a mulge vacile trebuie să le maseze și să le spele ugerul cu apă caldă și săpun, căci astfel vaca va da mai mult lapte.

Rădulescu Ion citește în fiecare zi presa și caută mai cu seamă articole despre experiența înaintată a crescătorilor de animale. Ar vrea să citească și cărți zootehnice, dar așa ceva nu există în biblioteca gospodăriei. Se vede că cei care se ocupă de bibliotecă trăiesc pe altă lume, și nu înțeleg cerințele muncitorilor și tehnicienilor gospodăriei. Căci altminteri ar fi adus și asemenea cărți de care are nevoie Rădulescu Ion și ceilalți îngrijitori de animale. Dacă n-au făcut acest lucru pînă acum, să nu întîrzie cel puțin de acum înainte.

Rădulescu Ion mai are și alte preocupări. El se interesează [illegible] de educarea și calificarea tinerilor mulgători: Ion D. Nicolae, Stanciu Năstase, Ioana Barbu, Gheorghe Sănescu, Stanciu Ion. Zilnic poate fi văzut dîndu-le îndrumări și arătîndu-le cum trebuie să facă mulsul, hrănirea sau alte munci.

Ca urmare a povețelor și a ajutorului său, mulgătorii Ion D. Nicolae și Ioana Barbu au și înregistrat primele succese.

Muncind, învățînd pe alții și învățînd el însuși, Rădulescu Ion stă în fruntea tinerilor din gospodărie care luptă pentru creșterea animalelor și sporirea producției de lapte, în fruntea celor care produc tot mai mult pentru bunăstarea poporului muncitor.

Corespondent
VALERIU STOIU

Din poșta de ieri

● In ziua de 6 iunie a c. și-a început emisiunile Studioul regional de radio Craiova. In ziua deschiderii emisiunii, a luat cuvîntul tov. Vasile Dăescu, prim secretar al comitetului regional de partid Craiova, care a arătat importanța deosebită pe care o prezintă înființarea acestui studio de radio.

Prima emisiune a cuprins montajul „Craiova de ieri — Craiova de astăzi".

Studioul regional de radio Craiova va transmite în fiecare zi pe lungimea de undă de 206 m. între orele 16 și 17.

Colectivele redacțional și tehnic, sînt hotărîte să muncească din tot sufletul pentru a contribui la culturalizarea oamenilor muncii din regiune.

Corespondent
L. SOLOMON

● Clubul muncitoresc „21 Decembrie" din Rădăuți a luat ființă la 23 August 1953. La început el a desfășurat o activitate nu prea intensă, mai apoi însă munca culturală s-a îmbunătățit, la ea participînd un mare număr de muncitori de la Intreprinderea „21 Decembrie", organizația economică „6 Martie", Intreprinderea regională forestieră, „I.L.L. Rădăuți", și altele.

La club își petrec timpul liber numeroși muncitori tehnicieni, ingineri care răsfoiesc unele din cele 3000 cărți din bibliotecă, ascultă o conferință la cabinetul tehnic, joacă partide de șah sau tenis de masă, participă la munca ansamblului de cîntece și dansuri. Formațiile artistice ale clubului și-au cîștigat un bine meritat renume. Peste 120 de persoane activează în cor, echipa de teatru, cea de dansuri, în orchestră și fanfară.

Repertoriul lor este bogat — el cuprinde cîntece și dansuri sovietice și romînești, precum și ale minorităților naționale.

Soliști ca Sommer Hilda, Nichiforiuc Gheorghe, Bocancea Artemiza, Miller A., Grupper, și alții sînt cunoscuți și de colectiviști, țăranii muncitori și muncitorii forestieri din raion, datorită spectacolelor prezentate în diferite centre.

Recent ansamblul de cîntece și dansuri a prezentat în sala cinematografului „7 Noiembrie" un spectacol intitulat: „Concertul primăverii". Spectacolul s-a bucurat de un mare succes. In prezent ansamblul pregătește un program artistic pe care să-l prezinte în gospodării agricole colective și la căminele culturale.

Corespondent
CRAMARCIUC OCTAVIAN

Raze infra-roșii în industrie

Este un lucru știut de toată lumea că știința deschide drumuri noi vieții, că savanții cercetează și apoi stabilesc procedee noi, căi pe care pășește ferm și puternic industria. Savanții yankei aserviți monopolurilor nu au astfel de crezuri, nu slujesc vieții. Milioanele de dolari pe care ei le capătă nu sînt destinate cercetărilor în domeniul descoperirii de noi produse și metode de lucru, capabile să facă viața oamenilor mai plăcută, munca mai ușoară. Cu ochii pe lentilele microscopului, sau pe eprubeta experiențelor ei caută aviți noi mijloace de distrugere.

Și iată un om de știință din țara noastră. Nu este un savant celebru și nici un cercetător cu renume peste hotare. Pe inginerul Cicerone Popescu îl cunosc însă mulți muncitori din fabricile de încălțăminte din țară. Și iată de ce.

In fabricile noastre de încălțăminte, diferitele feluri de uscare a materialelor fac să întîrzie procesul de fabricare al încălțămintei cu vreo 2—3 ore.

Inginerul nostru s-a gîndit, s-a frămîntat zile întregi, pînă a găsit o soluție la problema ce-l preocupa. El a conceput cîteva sisteme de utilizare a razelor infra-roșii, pentru uscarea rapidă a materialelor. Avantajele acestui procedeu științific constă în faptul că mai mult de 15 la sută din spațiul productiv se eliberează de materialele depozitate, întreg ciclul de fabricație se reduce cu 2 zile și se permite lucrul în trei schimburi. In afară de asta, aspectul secțiilor se schimbă, locul de muncă devine mai curat, mai ordonat și mirosul pătrunzător de piele și talpă umedă dispare în mare măsură.

S. IONESCU

Noi blocuri — locuințe muncitorești

Capitala patriei noastre se face din zi în zi mai frumoasă. Clădiri noi împodobesc străzile și bulevardele principale iar în cartierele mărginașe se ridică blocuri noi pentru locuințe muncitorești, cartiere și sectoare întregi cu locuințe individuale și colective. Pe șoseaua Giurgiului, vor fi gata în curînd două blocuri mari ce vor adăposti pe muncitorii de la întreprinderile din împrejurimi. Intr-unul, vor locui familiile de muncitori ce vor ocupa apartamente compuse din două camere, bae, bucătărie și dependințe, iar în celălalt bloc se vor stabili circa 50 de muncitori tineri, nefamiliști.

Carnavalul tineretului din Budapesta

Astăzi și mîine, comitetul orășenesc Budapesta al Uniunii Tineretului Muncitor din Ungaria organizează „Intîlnirea pentru pace a tineretului din Budapesta", manifestare cuprinzînd un bogat program cultural-artistic. Comitetele raionale și organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor din uzinele Budapestei au făcut pregătiri intense pentru această mare sărbătoare a tinereții. Nenumăratele sugestii și inițiative ale tinerilor îmbogățesc programul acestei întîlniri.

Intîlnirea tineretului se va deschide astăzi, 12 iunie, de către tinerii din toate raioanele Budapestei, printr-o paradă cu măști: un carnaval care va avea loc în parcul orășenesc (Városliget). In fruntea coloanei de demonstranți se va afla prințul carnavalului cu „suita" lui pompoasă. După el urmează ansamblurile populare, și o mulțime de echipe culturale compuse din tineri costumați și mascați. Tinerii din circumscripția a IX-a a Budapestei vor participa la această demonstrație cu o căruță de nuntași. Cu acest prilej vor putea fi admirate coloanele multicolore ale caravanelor de țigani, precum și multe alte programe spectaculoase.

Duminică 13 iunie, programul zilei începe cu o ștafetă mixtă care va porni din Piața Gellért, îndreptîndu-se spre Insula Margareta. Pe Stadionul Pionierilor de pe insulă, marea întîlnire pentru pace a tineretului din Budapesta va începe prin înălțarea pavilionului.

Bogatul program sportiv care va dura toată ziua cuprinde printre altele o probă de sărituri artistice, un concurs de motociclete, un concurs de bărci cu motor, gimnastică și echilibristică. Pe terenul de sport tinerii vor putea participa și la concursuri sportive de masă hazlii, unde se va decide de pildă cine este „omul cel mai puternic din Budapesta" etc. Bogatul program de dimineață va lua sfîrșit prin concursul de patine pe roate organizat de pionieri pe spațiul din fața Hotelului mare de pe insulă.

Pe scenele improvizate, teatrele de estradă vor prezenta programe bogate. Ansamblul artistic al armatei populare ungare, decorat cu ordinul „Steaua Roșie", precum și ansamblul artistic central al elevilor din școlile profesionale vor susține de asemenea programe artistice. Pe scena mare a teatrului în aer liber comitetul de radio va organiza un concurs de daruri pentru tinerii muncitori care au obținut cele mai bune rezultate în întrecerea socialistă consacrată Congresului partidului și pentru fotbaliștii ungari ieșiți victorioși în întîlnirea cu echipa de fotbal a Angliei. Atît la carnavalul din Parcul orășenesc, cît și la cel de pe Insula Margareta vor fi instalate un șir întreg de chioșcuri cu jocuri unde tinerii se vor putea distra. De asemenea, în Parcul orășenesc (Városliget), în Parcul popular, pe Lunca mare din Hűvösvölgy și în Parcul „Városmajor" (Ferma orașului) vor avea loc în tot cursul zilei de duminică bogate programe sportive și culturale.

Însemnări

Marichen

Marichen, țărancă tînără de lîngă Sibiu, a venit la Căciulata pentru odihnă și tratament.

Pe crestele Coziei alunecă norii... Oltul, în graba lui mare, vuiește și împroașcă stropi de spumă... In păduri, cucul cheamă și tot cheamă, iar aerul e plin de mireasma merilor înfloriți. E frumos. Numai că Marichen e singură.

Dimineața și seara la izvor, de trei ori pe zi în sala de mese, la spectacole și reuniuni, Marichen întîlnește oameni mulți, din toate părțile țării... Dar se ferește de ei cu sfială.

A scris acasă și a mers cu plicul la cutia poștală din fața clubului. Acolo ședeau cîțiva de vorbă în gura mare așa că, după ce a pus plicul cu băgare de seamă, Marichen și-a plecat ochii și s-a îndepărtat repede... Ce să facă dacă-i străină și n-are prieteni?

Intr-o dimineață, în sala cantinei rămăseseră puțini. Era și Marichen. Ca în alte dăți, a stat singură la masă și neuitîndu-se la nimeni a mîncat iute; apoi s-a ridicat și a dat să plece. Dar n-a apucat, fiindcă în aceeași clipă la difuzor începu să se transmită un cîntec și — mirare! — nemaipăsîndu-i că de la mese o privesc niște necunoscuți, le-a surîs voioasă:

— Asta-i cîntare săsească!

o auziră vorbind prima dată pe Marichen.

„Cîntarea săsească" spunea cum a înflorit cireșul de pe deal și cum un flăcău culege fericit petalele albe din părul iubitei. Melodia își strecura sinceritatea, prospețimea și gingășia și în sufletele celor ce nu pricepeau cuvintele.

Marichen a rămas să asculte lîngă ușă. Ingîndurarea, bucuria, îi umbreau și îi luminau fața.

...Pînă acasă e departe... și-i greu cînd zile de-a rîndul n-auzi sunetele și înțelesurile dragi ale graiului matern. Dar, oare, or fi ghicit cumva tovarășii de la radio, de la București, dorul lui Marichen? Vezi, ei cunosc cîntecul ăsta și l-au pus în program.

— Frumos mai este, a zis cineva dintre „necunoscuții" lui Marichen.

Iar ea s-a mirat:

— Da'ce, dumneavoastră înțelegeți vorbele?

— Nu. Ințeleg numai că-i frumos.

— Cîntările noastre îs spuse din suflet, — încheie Marichen.

La prînz, lepădînd obiceiul de mai înainte, Marichen nu și-a mai ferit ochii de „necunoscuții" cu care a ascultat azi dimineață cîntecul. Ba chiar a primit invitația să se așeze la masă cu ei. Spre seară, întîlnindu-i la izvor, le-a dat binețe. Și pentru că cineva a rugat-o: Cîntă-ne o cîntare săsească, Marichen le-a răspuns prietenoasă:

— Cînt!

S-au strîns în jur mulți, aproape toți cei veniți aici la odihnă, care de pe unde. Marichen cînta și se uita la ei pe rînd. Parcă înțelegeau vorbă cu vorbă, tot ce spunea cîntecul, așa de cu drag o ascultau și se uitau la ea. Ca niște prieteni.

...In ziua plecării din stațiune, Marichen avea să-și ia rămas bun de la toți acești „necunoscuți" mulțumindu-le pentru prietenie și zicîndu-le:

— Să aveți numai bine și fericire în viață.

ELENA EDROIU

Consfătuirea organizată de Ministerul Culturii și Uniunea Compozitorilor din R.P.R.

In cursul acestei săptămîni a avut loc în Capitală o consfătuire organizată de Ministerul Culturii și Uniunea Compozitorilor din R.P.R., în cadrul căreia s-au dezbătut probleme legate de cîntecul de masă din țara noastră.

La consfătuire au participat reprezentanți ai Ministerului Culturii, compozitori, scriitori, dirijori corali și activiști culturali.

In primele două zile ale consfătuirii a avut loc audierea a 48 de cîntece de mase dintre cele mai reprezentative, create în ultimii ani de compozitorii noștri. Au fost astfel audiate o serie de cîntece ale compozitorilor Matei Socor, Ion Chirescu, Alfred Mendelsohn, Laurențiu Profeta, Vasile Popovici, Gh. Danga, Gh. Bazavan, Călin Cotolan, Gh. Șolma și alții.

Consfătuirea s-a încheiat joi seară la Casa Scriitorilor. Cuvîntul de închidere a dezbaterilor, a fost rostit de compozitorul Ion Dumitrescu, secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

(Agerpres)

Marian așteaptă sandale bune

Scrisoare deschisă către muncitorii de la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea

Mulți dintre voi știu desigur ce înseamnă să ai un copil. El îți aduce bucurii, chiar și atunci cînd face năzbîtii.

Cînd schimbul meu termină orele de muncă, alerg într-un suflet la cămin și-mi iau băiatul. Marian are numai 6 anișori și dorința mea e ca el să devină inginer constructor.

Dar nu pentru aceasta m-am gîndit eu să vă scriu, ci iată despre ce este vorba. Lui Marian i-au rămas pantofii cam mici, și cum soarele a început să dogorească zdravăn m-am gîndit c-ar fi bine să-i cumpăr o pereche de sandale noi.

Am fost prin magazine și am cerut sandale cu nr. 27 dar pretutindeni vînzătorii îmi spuneau: „N-avem sandale cu acest număr, tovarășă, mai treceți săptămîna viitoare". Vorba cîntecului „hai, vino mîine". Mi-am zis că nu-i nimic, Marian o să mai aștepte. Și am trecut din nou peste cîteva zile dar am primit același răspuns: „Nu avem sandale cu nr. 27, mai treceți"...

După cîteva săptămîni de căutat am găsit la „Romarta Copiilor" sandale cu numărul pe care-l căutam. Erau mari și ca aspect, frumoase. Mă uit la talpă și citesc „Solidaritatea", fabrică de încălțăminte, Oradea. Le admir și zîmbesc la gîndul că Marian primind sandalele mă va lua de gît, mă va săruta și-mi va spune: „Ce frumoase-s, mămico, ce bine îmi vin".

L-am rugat pe vînzător să-mi facă bonul și după ce am plătit, cu pachetul la subsuoară m-am îndreptat spre casă. Marian a-ncercat sandalele și nu-i mai venea să le lase din mînă. In ziua aceea nici la joacă nu s-a mai dus de dragul sandalelor, și eu nu am putut să nu mă gîndesc la voi, care prin muncă puteți aduce atîtea bucurii copiilor.

A trecut mai mult de o săptămînă de cînd Marian a încălțat pentru prima oară sandalele. Intr-o zi soțul meu a plecat cu el în parc. Spre seară a început să plouă. Pînă să ajungă acasă, ploaia i-a udat lui Marian sandalele și ce să vezi? Ștaiful s-a muiat și s-a scofîlcit, fețele s-au sucit care încotro și bietele „sandale" nu mai aveau nimic din frumusețea pe care o admirase copilul cu puțin timp în urmă. Am fost tare necăjită. Marian mi-a spus printre lacrimi: „Mămico, cum să mai port eu așa sandale? Ce urîte s-au făcut! Eu să fiu în locul tău le-aș trimite celor ce le-au lucrat". Avea dreptate copilul, căci sandalele au devenit de nerecunoscut. Acum Marian nu are sandale. Ar trebui să-ncep să alerg din nou după sandale cu nr. 27, dar am renunțat și i-am cumpărat copilului pantofi. Poate că ei vor ține mai mult de două săptămîni.

Este incomod să umbli în luna iunie cu pantofi, dar Marian preferă situația asta decît să încalțe sandalele care cu nimic nu-și merită numele.

Vă-ntreb pe voi tovarăși de la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea" cum v-ați simți dacă ați cumpăra pentru fetița voastră o rochiță confecționată la fabrica noastră de confecții „Gh. Gheorghiu Dej" și s-ar descoase după două săptămîni?" De bună seamă că ați lua condeiul și ați scrie — așa cum fac eu acum — muncitorilor care v-au pricinuit aceste neplăceri.

Noi vrem pentru copii, încălțăminte frumoasă și trainică!

Am aflat că-n fabrica voastră lucrează mulți tineri și nu mă dumiresc cum de-i rabdă pe ei inima să dea pe piață asemenea produse, ca sandalele cumpărate de mine de la „Romarta Copiilor"?

Este drept că-n privința calității produselor există și la noi unele lipsuri, dar împotriva lor luptăm cu tot curajul. Voi tovarăși, găsiți în magazine rochițe de stofă, bluze, pantaloni de joc, rochițe de olandină, pichet, stambă, costumașe de stofă pentru băieți și alte produse. In fabrica noastră au fost introduse noi sortimente printre care se află, canadiene, jachete de diftină, pantaloni de diftină tirolezi etc.

In ultima perioadă fabrica a reușit să ridice calitatea confecțiilor de lînă pentru copii la 97,2 la sută, iar a confecțiilor de bumbac la 97,4 la sută.

Voi însă, ce ne puteți spune în această direcție? Perechea de sandale de care v-am povestit: e o excepție? Aș dori din inimă ca sandalele pe care le fabricați să nu pricinuiască și altora astfel de necazuri.

— „Cînd o să fiți cuminți, mămica o să ia și pentru voi sandăluțe".

— „Dacă n-ar fi zis mămica că-i sandale aș spune că-i stropitoare".

ELISABETA LICAROIU
fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej"
București

Comandanții opiniei publice au cuvîntul

★

In cinstea zilei de 5 mai — ziua presei comuniste, ziarul nostru a organizat concursul „Pentru cea mai bună corespondență". Nu la mult timp după apariția în ziar a anunțului despre concurs, la redacție au început să sosească sute de scrisori. Tineri de cele mai diverse profesii, de pe întreg cuprinsul patriei — din Constanța și Suceava, din Timișoara și Baia Mare etc. — au scris ziarului corespondențe vii și interesante, cu un conținut bogat, de actualitate. Numeroși au fost și tinerii care s-au adresat pentru prima dată ziarului nostru.

Pagina pe care o prezentăm astăzi cuprinde o parte din cele mai bune corespondențe trimise la concurs, cărora recent li s-au decernat premii.

★

Cititorii au mai avut ocazia să privească în paginile ziarului nostru fotografii executate de cercul „tinerilor fotografi amatori" al școlii pedagogice din Năsăud, regiunea Cluj. In acest cerc condus de tov. profesor I. Viehman lucrează cu pasiune elevii: Grigore Mureșan, Maria Gottseckick, Eugen Tioian. Cu ocazia concursului ei au trimis redacției nenumărate fotografii înfățișînd diverse aspecte. Iată două dintre acestea:

Aspect al „Tîrgului de Fete", de pe muntele Găina (fotografia de sus).

La muncă voluntară (fotografia din stînga).

Cum sînt încadrate la noi tinerele cadre calificate

In întreprinderea noastră se manifestă tendința greșită de a folosi elementele tinere în munci ce nu au nimic comun cu calificarea lor profesională. Avem în întreprinderea noastră, absolvenți ai unei școli medii tehnice de specialitate, din mai multe promoții, tineri care în timpul cursurilor s-au străduit să învețe cît mai mult și au așteptat cu bucurie timpul cînd trebuia să înceapă munca în întreprindere. Unii dintre aceștia sînt încadrați conform pregătirii lor din școală, adică în funcția de maiștri și șefi de sector. Poate și ceilalți aveau aceleași perspective, dacă conducerea întreprinderii noastre le-ar fi purtat de grijă. După ce cîțiva au primit funcțiile de maiștri, restul absolvenților au aflat de la conducerea întreprinderii, că pentru ei nu mai sînt locuri în schemă. In realitate, întreprinderea are în schemă prevăzute mai multe locuri pentru tehnicieni. Acestea sînt însă ocupate de oameni necorespunzători, cu trecut dubios și care habar n-au de tehnică, de atribuțiile ce le au în cadrul funcțiilor pe care le prestează. Unul dintre aceștia este și Dudnic Atanasie, fost colonel, un cetățean care pune fățiș piedici bunului mers al muncii noastre. Despre ce trebuie să facă el ca șef de sector, habar n-are. Cum se face însă că el este mult apreciat de către conducerea întreprinderii care îl consideră „cel mai bun șef de sector"? Dudnic are anumite „metode" care-l fac să se bucure de popularitate printre tovarășii din conducere. El îi întreabă pe muncitori cum cred că se pot rezolva problemele de muncă, și — cum e firesc — muncitorii fac propuneri cu privire la îmbunătățirea procesului de producție. Dudnic notează totul și într-o fugă este la tovarășul director căruia îi comunică „propunerile lui" cu privire la munca în sectorul pe care-l conduce. Directorul bine înțeles că-l felicită pentru propuneri și pentru „devotamentul" cu care muncește. Și astfel, acest așa zis tehnician, însușindu-și hoțește propunerile muncitorilor, primește un salariu „onorabil", pentru diplomația cu care știe să-și atribuie meritele muncitorilor. Oare dintre tinerele elemente care s-au ridicat de curînd absolvind școli de specialitate, nu se găsește nici unul care să muncească cu competență ca șef de sector? Oare se gîndește cineva din întreprinderea noastră la o asemenea problemă? De bună seamă că repartizîndu-i pe absolvenți la contabilitate, nu poate fi vorba de așa ceva. Cel puțin tovarășul director Magder Jose și tovarășul șef al serviciului de cadre nu s-au gîndit nici la faptul că absolvenții pregătiți deja într-o anumită profesie, trebuie să învețe de la început o alta, de data aceasta însă contabilitatea. Dar la noi în întreprindere, mai multă grijă li se poartă acelora care pun piedici mersului nostru înainte. Mai precis, acești „foști" sînt cocoloșiți, huzuresc sub aripile călduroase ale unor gură cască, ale unor tovarăși care și-au pierdut pe drum simțul luptei de clasă.

Așa s-a întîmplat și cu Vicol Alexandru care a fost pînă de curînd în funcția de gospodar. Salariul însă îl primea ca maistru nu pentru că aceasta era pregătirea sa, ci pentru atenția cu care se purta acest individ cu tovarășul director și inginer, cărora le făcea diferite „mici servicii", le tranporta lemne acasă etc. Exemple de atitudine de gură cască, de oblăduire a elementelor necorespunzătoare care n-au nimic comun cu munca noastră, se mai pot da. Dar pînă cînd va mai exista o asemenea situație? Pînă cînd va mai exista această condamnabilă atitudine de subapreciere a tinerilor noștri absolvenți? Oare la fel vor păți și absolvenții din anul acesta?

Eu cred că nu. Este vremea ca gură cască din întreprinderea noastră să fie scuturați zdravăn și treziți la realitate, iar „specialiștii" să fie trimiși să se specializeze într-adevăr în anumite meserii și să nu mai încurce lucrurile, să nu ne mai pună bețe în roate.

Corespondent
GABRIEL IONESCU

FOILETON

Siminică „fără frică"

Siminică din povestea noastră e un tînăr înalt de trup și scurt de minte. De meserie e rutierist (nu numai pentru că el conduce rutierul gospodăriei de stat Romînești dar și pentru că are foarte multă rutină în practica bătăilor, înjurăturilor etc.).

Pînă aci el i-am recomandat în linii generale, dar fiindcă vreau să-l cunoașteți bine o să încerc să vi-l prezint mai cu de-amănuntul. Privirea, vocea, tonul și comportarea lui amintesc muncitorilor de vremea cînd trudeau sub jugul patronilor. Siminică a primit moștenire de la patroni—prin testament probabil —porunca de a-i bate pe tineri, de a le arunca în față diferite obiecte ce-i cad în mînă. Metodele sale sînt: atac prin surprindere cu palmele, amețire prin lovire directă sau prin tragere de păr. Toate acestea, bineînțeles însoțite de suplimentul de înjurături absolut necesar.

Aceste metode le-a pus în practică prima oară în toamna anului 1952 pe drumul ce duce de la Trupul Teasc spre centrul gospodăriei. In remorca atașată de rutierul ce-l conduce Siminică, se afla Pavel Preda, ajutorul său și alți tineri tractoriști, Nicolae Pauna, Constantin Fota, Marin Negrea și Mihai Cojocaru. Atunci cînd rutierul se opri Preda coborî repede din remorcă pentru a cerceta cauzele. Nu i-a fost dat însă să descopere rapid defecțiunea, în schimb i-a fost dat să se întîlnească cu Siminică fără frică. Pierzîndu-și răbdarea, tot așteptînd picior peste picior ca Preda să înlăture pana, Siminică se hotărî să coboare și... fără nici o vorbă, începu să-și „stimuleze" ajutorul, servindu-i o porție de „tembel" și altele apoi, după program, o porție de bătaie. De data asta porția de bătaie a fost mai... consistentă, fiind servită cu un ciocan de un kilogram. Vrînd să dovedească tinerilor că se pricepe și la mînuirea ciocanului — nu numai a rutierului — și crezînd poate că rutierul se va speria și va porni, de teamă să nu-i rupă și lui roatele, Siminică tăbărî sălbatec asupra tînărului Preda.

Degeaba au încercat unii tovarăși să-l potolească. Siminică le-a răspuns răspicat că „Lui nu-i frică de nimeni și de nimic".

Siminică fără frică? Nu se sperie de nimeni. Nu ține seama de nimic și-și îndeplinește testamentul lăsat de moșieri și arendași. Siminică se dezvoltă, crește! Devine din ce în ce mai neînfricat mai „activ" In 1953 a căpătat calificarea de boxer. Examenul l-a dat avînd ca partener (sau mai bine zis ca victimă) tot pe ajutorul său, Preda.

In urma acestei întîmplări Siminică a fost tras la răspundere... în gînd... de tovarășul director Dacian Vladimirescu. Siminică fără frică continuă și azi, cînd mai pe față, cînd mai pe ascuns, să înjure și să-i bată pe utemiști. In felul acesta el depășește cu mult sursele de inspirație (tovarășul director Vladimirescu — pentru înjurături și șeful de atelier, Gheorghe Damian — pentru bătăi).

Spuneți voi cititorilor, ce credeți despre acești oameni! Eu o să-mi permit să întreb colectivul de conducere și sindicatul regional al salariaților agricoli, dacă nu cumva au de gînd să ia măsuri ... fără frică.

Corespondent
GH. SOCOTEANU

Ciocanul părăsit

Multe vise își făcuse bietul ciocan pneumatic, pe vremea cînd mai era la uzina de mașini și mîini harnice îl aranjau și-l dichiseau.

— Voi ajunge într-o fabrică, unde oamenii mă vor privi cu dragoste. Imi vor spune cît de mult m-au așteptat și ce nădejdi și-au pus în mine. Mă vor instala într-o sală spațioasă și curată, unde voi putea lucra cu spor. Forța mea uriașă va fi utilizată din plin.

Pe la începutul anului 1952, ciocanul pneumatic, a fost așezat împreună cu alte cîteva mașini moderne — raboteze, freze, strunguri — într-un ambalaj de protecție, și — îmbarcat într-un tren special — cu toate au fost expediate la o bază tubulară.

— Aha! Voi lucra piese necesare industriei noastre. Foarte bine. Datorită mie, se vor ridica noi sonde, se vor scoate tone de petrol. Foarte bine.

Nu i-a fost dat, însă, să se bucure multă vreme de munca ce spera s-o poată face mînuit cu dragoste și pricepere de mîna omului. Curînd, toate visele i s-au spulberat. Toate surorile și frații lui — frezele, rabotezele, strungurile — au fost despachetate cu atenție, transportate cu grijă, montate și puse în funcțiune. Numai ciocanul pneumatic a fost lăsat lîngă un gard. Zăcea în curte încorsetat în ambalajul său de scînduri.

Au trecut săptămîni, au trecut luni, a trecut tot anul 1953, a trecut aproape și jumătate din 1954 și bietul ciocan tot acolo e, lîngă gard, uitat și părăsit de toți. Unde sînteți voi vise mărețe? Ce-a vrut să devină și ce jalnică soartă are! Nici măcar prietena sa nedespărțită, nicovala — aruncată și ea la 100 de metri — nu reușește să-l facă să-și uite necazul. Ciocanul pneumatic e din ce în ce mai furios. Și cum să nu fie, cînd stă imobilizat lîngă gard, ca un bătrîn neputincios, cînd vînturile a două ierni aspre pătrunzînd printre scîndurile ambalajului, l-au atacat cu furie, cojindu-i pielea (adică vopseaua).

Dar celelalte mașini venite cu el ce vor zice despre dînsul? Că nu muncește! Că e un trîntor care n-a produs niciodată nimic și că-și petrece vremea ascultînd concertele păsărelelor în loc să contribuie și el la ridicarea nivelului de viață. Ce să le spună? Cum să mai dea ochi cu ele? Cum să le explice halul în care a ajuns?

Explicația ar trebui s-o dea tovarășul Diamandescu, șeful bazei tubulare care i-a hărăzit o soartă atît de vitregă.

Corespondent
V. SIMIONESCU

Viața unui om

Brigada de tineret de la secția montaj lucra de zor la terminarea cu zece zile înainte de termen a unui vinci pentru ridicarea ancorei unei nave.

Acesta era un angajament al brigăzii.

★

Era o după amiază însorită. Vaporul se legăna ușor sub bătaia caldă a razelor de soare. Echipajul vaporului era în pauză. Stația de amplificare transmitea cîntecul „Dorul marinarului".

La vinciuri, echipa de tineret lucra intens. Era o lucrare grea. Vinciul era sprijinit de peretele unei cabine, dar putea aluneca oricînd de pe puntea care era foarte alunecoasă.

Ce a urmat, s-a petrecut cu atîta iuțeală, încît cu greu a putut fi înregistrat în toate amănuntele...

Din cabină, a venit în goană un marinar. L-am văzut intrînd între perete și vinci. Tînărul Iliescu Toma, care lucra în brigadă, s-a repezit la el și cu o iuțeală nemaipomenită, l-a dat la o parte. In urmă, s-a auzit un geamăt. Piciorul lui Iliescu Toma fusese prins de vinci; marinarul scăpase însă și se alese numai cu o căzătură.

★

Am discutat cu Iliescu Toma. Un băiat nu prea înalt, cu părul creț și ochii vii. Scăpase și el datorită faptului că vinciul, în cădere, se sprijinise într-o ureche de peretele cabinei. Osul rămăsese nesfărîmat, totul s-a redus la o mică rană. Intrebîndu-l de ce a riscat să fie rănit, (știind sigur că vinciul îi va strivi piciorul), el mi-a răspuns:

— Dacă nu riscam eu piciorul, risca el viața! Și viața unui om e mare lucru.

Cuvinte simple dar pline de adevăr.

★

In cădere, vinciul se dereglase. Angajamentul era în pericol de a nu fi îndeplinit, dar aceasta nu se putea întîmpla. In urma unei consfătuiri operative de brigadă, s-a hotărît ca angajamentul să fie totuși respectat.

A fost greu, mai ales din cauza situației nou create, prin dereglarea vinciului. In ciuda acestor greutăți, însă, în urma unei intense munci, angajamentul a fost respectat.

Și în zori, cu 10 zile înainte de termen, toate lucrările erau terminate iar vinciul de ancoră funcționa din nou.

Corespondent
PAUN GHEORGHE

Corul repetă

S-a înserat. In blocul spațios al Departamentului Trusturilor „Sovrompetrol" din Ploești, clădire în care în cursul zilei este atîta animație, s-a lăsat o liniște odihnitoare. Pe scările, urcînd în spirală de la etaj la etaj, a dispărut șuvoiul de oameni ce veneau sau plecau cu diferite treburi. Telefoanele care apropiau distanțe de zeci și sute de kilometri, ducînd pe firele lor nenumărate probleme ale industriei noastre petrolifere, se odihnesc cuminți și tăcute pe colțurile birourilor

O sală încăpătoare de la parter, tocmai sala unde dimineața nu este de obicei nici o activitate, la ora aceasta e plină de viață. Rînd pe rînd pășesc pragul fete și băieți, tineri alături de vîrstnici, udați binișor de ploaia măruntă și deasă care se cerne afară, dar cu chipuri vesele și încrezătoare. Aceștia sînt tovarășii din corul Departamentului „Sovrompetrol". Pînă la începerea repetiției, coriștii mai revizuiesc caietele de note, glumesc, sau discută despre activitatea lor, despre ploaia care pentru cei mai mulți dintre ei a venit tocmai la vreme ca să le stropească parcelele cultivate cu legume.

Minutele au trecut. Altistele, sopranele, tenorii și bașii sînt sosiți aproape toți. Pe la tenori însă locurile sînt ceva mai rare. Acest lucru nu va ușura desigur bunul mers al pregătirii și este de altfel comentat de coriști cu seriozitate. Pe lîngă unele absențe motivate și cunoscute există și altele mai puțin justificate și de aceea cei prezenți s-au hotărît „să-i scuture puțin" pe vinovați data viitoare.

— E timpul să începem, tovarăși, anunță tovarășul Oancea, inimosul dirijor al corului, însoțindu-și cuvintele cu două „note" repetate pe clapele pianului.

In cîteva clipe zumzetul încetează. Cu caietele de note în mînă, cu ochii spre maestrul lor, cu toții ascultă indicațiile ce li se dau.

— Atenție... un... doi!

Ca pornit dintr-un singur glas, cîntecul „Stăm strajă păcii" răsună melodios și răspicat.

— Puneți accent pe primul timp al măsurii. Dar fără să exagerați...

— Incă odată strofa a II-a...

Și cîntecul se încheagă armonios.

Repetiția continuă. Se pregătesc acum cîntecele ce urmează a fi prezentate la concertele ce se vor da în comun cu orchestra simfonică „Ciprian Porumbescu" din Ploești. Cu deosebită atenție participă la repetiție tinerii Ionescu Ioan, Ioan Maria, Eugenia Tomescu, Ceachi Eugenia, Coman Emilia, Magdalena Nițescu etc.

Serenada lui Schubert pătrunde adînc în inimile oricărui ascultător.

— Sopranele, mai încet vă rog, mai încet... bun!

Cu fiecare gest, dirijorul îndrumă și unește corul într-un tot unitar.

Acompaniați de pian, coriștii repetă mai departe „Ivan Susanin" și „Corul țăranilor" din „Cavaleria Rusticană".

In liniștea ce domnește în restul clădirii, frînturi din cîntecele lor răzbat de-a lungul coridoarelor cufundate în întuneric.

In holul de la intrarea Departamentului, paznicul răsucește între degete o „mărășească" își scoate în grabă chibritul din buzunarul mantalei sale cenușii și după ce aprinde țigara mai aruncă o privire prin geamul ușii. „Bună-i ploaia asta pentru recoltă, pentru pîinea poporului..." gîndește el ascultînd cuvintele care din sala de repetiții ajung pînă la el, cuvintele „Corului țăranilor" din „Cavaleria rusticană".

„Cînd spice de aur pe cîmp stau culcate
Și după muncă ne odihnim o clipă
A voastre glasuri dulci și legănate
Ajung la noi pe-a vîntului aripă..."

Corespondent
ADRIAN PETRINGENARU

Oameni și locuri pe Pravăț în sus

La cîțiva kilometri de Cîmpulung, drumul ce duce către Orașul Stalin întîlnește apele repezi ale Argeșelului. Pe malurile rîului, către izvor, la adăpostul crestei împădurite a Preajmei, locuiesc romii din cătunul Gura Pravățului. Un document de pe vremea cînd domnea în țara Romînească Matei-Voevod, pomenește de cele 40 de familii de romi de la vărsarea Pravățului în Argeșel numindu-i rudari, după îndeletnicirea lor din acele timpuri: căutători de aur și argint în apele repezi ale celor două rîuri de munte. Mai tîrziu, prin secolul al XVIII-lea și de-a lungul secolului trecut, romii de la Gura Pravățului sînt pomeniți în documentele vremii ca robi pe pămîntul fără de capăt al boierului Ciudin. La curtea lui, la fierărie, la rotărie, munceau foștii rudari. Doar atunci cînd boierul se întorcea de prin străinătăți și avea chef de vînătoare, romii, hăitași pricepuți și buni cunoscători ai muncelelor împădurite, lăsau barosul și obezile de fag și împînzeau Piscul Calului și Vîrful Căpitanului cu strigătele lor, stîrnind vîntul în calea haitei de ogari de rasă ai Ciudinului.

Bătrînii din cătune cunosc nenumărate întîmplări din viața amară a romilor de pe vremea Ciudineștilor, întîmplări trăite de moșii lor, oameni ce se nășteau și mureau în robie. Șerbii aceștia ai pămînturilor boierești aveau numai odată în viața lor prilejul să vadă locurile de peste Argeșel: atunci cînd erau „dăruiți" de boieri sau cînd alcătuiau „zestrea" vreunei jupînițe de la curte

Pe vremea burgheziei romii de la Gura Pravățului nu mai erau robi. Erau liberi, liberi să putrezească în bordeele lor jilave, uitați de stăpînire și înconjurați de ura și disprețul chiaburilor din satele învecinate. Și desigur, erau liberi să cerșească umili, cu privirile plecate și sfioase, pe la porțile celor avuți. Ba mai aveau o libertate: aceea de a rămîne analfabeți. Cu libertatea asta, burghezia i-a „fericit" din plin pe romii de la Gura Pravățului. In 1940 din 136 de locuitori ai cătunului, 136 erau analfabeți! Cîtă dreptate avea Dr. Ulieru, cînd numea meleagurile acestea ale Muscelului o adevărată „Vale a plîngerii"

In vara anului trecut, romii de la Gura Pravățului au încheiat cu cooperativa din Valea Mare un contract prin care ei se angajau să livreze 100.000 de mături, coșuri și tîrne împletite.

— Ei vezi, numai contracte nu încheiaseră romii noștri pînă acum, ziceau unii. Și încă pentru un fleac de 100.000 de mături.

Incet, încet, s-a dus vestea că romii lucrează de zor pentru Uniunea Cooperativelor, pentru serviciile administrative C.F.R. și pentru alte instituții. Că lucrează mături, și că măturile nu sînt rele, nu era lucru de mirare dar pînă la 100.000 de bucăți mai va! Oamenii se stringeau curioși în fața cooperativei cînd romii își predau măturile și coșurile lucrate cu multă îndemînare. Pînă în septembrie trecut fuseseră aduse de la Gura Pravățului 30.000 de bucăți. Și s-a făcut prima plată. Onică Petre și tînărul Luca Ion au primit cîte 1200 lei pentru munca lor. Pentru statura lui înaltă și privirea-i pătrunzătoare, Onică ar fi fost numai bun pe vremuri ca vizitiu la curtea Ciudineștilor.

— Tovarășe gestionar, răsună vocea lui puternică, socotește-mi 3 perechi de clanțe, 20 kg. de cuie și 5—6 colțare de fier.

— Și mie la fel tovarășe, zise Luca. Pe deasupra 10 ivore pentru fereastră că ne sînt de trebuință.

In noiembrie, romii împletiseră suta de mii de mături. Cu sprijinul sfatului popular și al ocolului silvic, Onică, Luca, Brumaru Gheorghe și încă vreo cîțiva și-au adus la Gura Pravățului lemnărie, var, 30—40 de căruțe de nisip, geamuri... La începutul lui decembrie s-a încheiat un nou contract pentru altă sută de mii de mături iar în cătunul romilor, Onică și tovarășii săi au întîmpinat iarna în casele lor noi, luminoase și albe ca zăpada ce acoperise colnicele din jur.

★

Poștașul aduce zilnic la Gura Pravățului ziarele la care sînt abonați romii, mai ales tineretul. Nu-i lucru de mirare! Izvorul neștiinței de carte a secat acum. Copiii romilor învață de 5 ani în școala lor, ridicată la marginea unui pîlc de brazi.

In zilele cînd sînt cursuri la școală, tînărul deputat Ion Tinanțu și Nicolae Fieraru asigură mobilizarea ultimilor neștiutori de carte. Nicolae Fieraru are 48 de ani. In ziua în care a izbutit să-și scrie singur numele, Fieraru a întîrziat mult la școală. S-a iscălit pe copertele caietelor, pe abecedar, apoi a trecut din nou la tablă plimbînd cu grijă creta pe liniile roșii: Nicolae Fieraru, Nicolae Fieraru, Nicolae... Numele lui, scris de mîna lui fiecare semn făcut de mîna lui. Pe fața aspră, mare, a țăranului un zîmbet sfios de copil a înflorit ca un ghiocel stingher într-un crîng sălbatec. Cît și-a mai bătut capul cu semnele astea! Mari, mici, de mînă, de tipar... Nu credea să le mai prindă vreodată rostul.

— De, ca mînzul ne învățat la ham, tovarășe Tinanțu se scuza el în fața deputatului.

— Ia-o de la cap și hai să-i punem hamul Fierarule! Hai!

Mîna deputatului cuprindea atunci ușurel „mînzul" ne învățat al Fierarului și creionul prindea să facă biciuri, cîrlige, seceri, bastonașe. Și iar, biciuri, cîrlige, seceri și bastonașe. Asta a fost prin toamnă. De atunci Nicolae Fieraru a învățat să scrie. Bucuria unui astfel de succes îl făcea însă neatent. Ba mai sărea cîte o literă, ba cîte un rînd întreg din bucata de copiat, ba răsucea literele de nu le mai recunoșteai. Intr-o zi, utemistul Costică Grancea, de curînd venit din armată, începu să-l ajute la scris. Ii plăcea tînărului să treacă pe la școală în serile lungi de iarnă, să-i ajute la carte pe cei ce nu prinseseră încă meșteșugul scrisului. Mai pretențios chiar decît învățătorii, Grancea îl tot cicălea pe Fieraru.

— Ia te uită nene Nicolae, i-ai strîmbat de tot coada lui „f", sau vezi colea, frate, că i-ai mîncat punctul lui „i". Și vîra guma pe sub cot ștergînd toată truda lui Fieraru și punîndu-l să scrie din nou. Fieraru îndură ce îndură ocara dar într-o zi răbufni mînios.

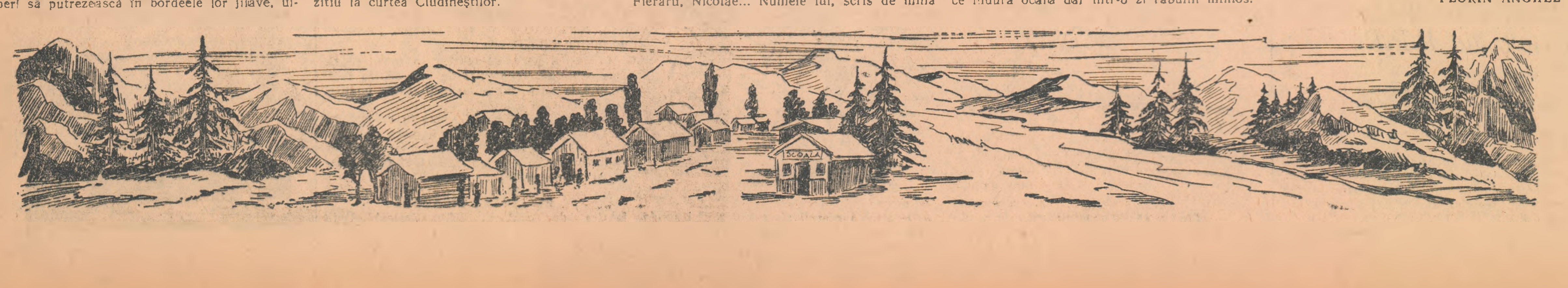
— Dar tu, tu cum îl faci pe „g", hai? Cocoșat parcă-i un drac șchiop. Vezi-ți de merii tăi, vecine că de perii mei îmi văd eu singur.

Grancea a tăcut și a plecat zîmbind înțelegător. Fieraru a privit în urma lui și se căi că-i vorbise așa aspru. Dar, ori cum, prea îl cicălise tînărul acesta la cap. Pe hîrtie însă „f"-ul lui Fieraru răsări drept ca lumînarea. Și ce să mai vezi? De atunci nici „g"-ul lui Grancea de pe statele de plată ale ocolului silvic, nu mai semăna cu un drac șchiop.

★

La căminul cultural, echipa artistică a romilor se pregătește intens pentru participarea la faza raională a celui de al treilea concurs pe țară al căminelor culturale. Programul prezentat a fost variat și plăcut. Tînărul Blaj Ion a fost premiat anul trecut la concursul de soliști ai căminelor culturale. Anul acesta el s-a pregătit cu multă tragere de inimă. Și după cum se aude și de data asta el va întrece pe Manole Ion și Vasile Ion, cunoscuți cîntăreți din fluer din raionul Muscel. E oare de mirare că la repetițiile șezătorilor căminului din Nămăești s-a încetățenit obiceiul ca programele să fie deschise de echipele de joc și dans ale romilor? Nu. Nu e lucru de mirare! In felul acesta sînt cinstiți, sprijiniți și încurajați romii de la Gura Pravățului. In felul acesta simplu le este dovedită dragostea cu care sînt înconjurați astăzi. Și oricine caută cu luare a minte, va găsi în dragostea aceasta pricina care a făcut să se ridice mîndre, pătrunzătoare, privirile altă dată umile și sfioase ale romilor de la Gura Pravățului.

Corespondent
FLORIN ANGHEL

Salut frățesc „Scînteii pionierului"

— La 5 ani de la apariție —

„Scînteia pionierului" împlinește 5 ani de la apariția sa. Pionierii sărbătoresc cu drag această aniversare. Pentru sute și mii de pionieri din patria noastră „Scînteia pionierului" a devenit un prieten nedespărțit, un sfătuitor, un tovarăș gata să-i ajute.

Invățînd din experiența bogată a gazetei pionierilor sovietici „Pionierscaia Pravda", „Scînteia pionierului" s-a străduit să-și îndeplinească tot mai bine sarcinile puse în fața ei de către partid. Ea aduce o contribuție însemnată alături de școală, organizația de pionieri și familie, la educarea comunistă a copiilor, la creșterea unor cetățeni cinstiți și devotați partidului, viitori constructori ai socialismului.

„Scînteia pionierului" i-a ajutat îndeaproape să cunoască frumusețile patriei noastre, trecutul glorios de luptă al poporului nostru și realizările regimului democrat-popular. Ea i-a învățat să cinstească prin munca lor sîrguincioasă, condițiile tot mai bune de învățătură, grija și dragostea cu care sînt înconjurați de întreg poporul. Multe materiale ale gazetei au vorbit despre patria noastră, despre bogățiile ei și despre victoriile constructorilor socialismului. Au fost interesante și instructive materialele apărute pe tema: „Să ne cunoaștem patria".

„Scînteia pionierului" a sădit în rîndul copiilor devotamentul și recunoștința față de partidul nostru care neobosit veghează și luptă pentru a le face viața frumoasă și plină de bucurii.

O preocupare a gazetei a fost aceea de a cultiva în rîndurile pionierilor dragostea și atașamentul față de Uniunea Sovietică, dorința de a fi asemenea pionierilor sovietici.

Atenția principală a „Scînteii pionierului" a fost îndreptată pentru a-i antrena pe copii să învețe tot mai bine, să-și păstreze cu cinste cravata roșie.

Incă de pe băncile școlilor elementare copiii trebuie să-și aleagă profesiunea în viață, ei trebuie să fie pasionați pentru anumite materii care vor sta la baza profesiunii lor. Pionierii trebuiesc educați să iubească știința înaintată, să dorească fierbinte să și-o însușească, să fie mîndri de noile cuceriri ale științei, artei și literaturii naționale să cunoască realizările culturii progresiste de peste hotare. „Scînteia pionierului" a reușit să facă acest lucru, publicînd în paginile sale articole ale oamenilor de știință, artă și cultură.

Dragostea față de materiile predate în școală, „Scînteia pionierului" a sădit-o în rîndurile pionierilor și prin paginile sale consacrate diferitelor materii ca: matematica, geografia, limba romînă, fizica etc. Ea a dezvoltat la copii inițiativa, priceperea și perseverența în dezlegarea unor probleme de matematică și fizică, prin olimpiadele organizate, care au atras un număr larg de participanți.

Pionierii și școlarii au primit din partea gazetei lor un ajutor prețios și în ceea ce privește popularizarea metodelor de învățătură ale celor mai buni pionieri. Pagini întregi și articole au fost consacrate acestei probleme.

„Scînteia pionierului" a luat poziție față de manifestările de indisciplină, față de mentalitățile vechi moștenite din școala burgheză, care se mai manifestă uneori în școlile noastre, cum ar fi: chiulul, copiatul, sufiatul. Au apărut pe această temă schițe, poezii satirice, foiletoane și ștraifuri umoristice, care au avut eficacitate în rîndurile școlarilor și pionierilor.

„Scînteia pionierului" a educat pe copiii noștri în spiritul dragostei față de profesorii lor, de acei care îi pregătesc pentru a deveni oameni culți, cu cunoștințe vaste și multilaterale.

Viața organizației de pionieri a fost oglindită în paginile gazetei. „Scînteia pionierului" a dat un sprijin serios mai ales alegerii activelor pionierești. Ea a vorbit despre viața și activitatea plină de conținut a detașamentelor și unităților de pionieri fruntașe.

In perioada vacanțelor, „Scînteia pionierului" a dat sfaturi, îndrumări, publicînd materiale de experiență, în legătură cu organizarea unei activități pionierești cît mai plăcute.

Pionierii participă activ la înfrumusețarea patriei noastre, la muncile de folos patriotic.

Chemarea pionierilor și școlarilor din Orașul Stalin, apărută în gazetă, pentru ca toți pionierii să participe la acțiunea de împodobire a patriei cu grădini și cu livezi, a avut un larg răsunet. „Scînteia pionierului" i-a ajutat apoi pe tinerii grădinari și pomicultori, publicînd sfaturi ale specialiștilor în problemele agriculturii.

In fiecare an sub lozincile: „Spic cu spic — patriei snop", „Nici un spic să nu se piardă", copiii au fost antrenați de gazeta lor la muncile cîmpului. Aceasta a devenit acum o tradiție a activității pionierilor.

„Scînteia pionierului" a contribuit la creșterea unor pionieri isteți, curajoși, îndrăzneți și oțeliți. In paginile ei au stat la loc de frunte problemele culturii fizice și sportului. Ea i-a ajutat să devină buni înotători, gimnaști, șahiști etc.

Cunoscuți maeștri ai sportului au devenit buni prieteni și sfătuitori ai pionierilor și prin paginile gazetei.

„Scînteia pionierului" tratează în paginile ei și alte probleme. Ea devine pe zi ce trece tot mai interesantă. Aspectul ei grafic se îmbunătățește simțitor, iar fotografiile și desenele sînt tot mai expresive.

Dar în viitor activitatea „Scînteii pionierului" trebuie să fie mai rodnică. Gazeta trebuie să lupte pentru tratarea multilaterală a problemelor, să-și îmbunătățească tematica sa.

In articolele sale, problemele învățăturii elevilor trebuie să fie mai mult legate de problemele practice.

Copiii să fie educați în spiritul dragostei pentru știință, artă și literatură. Mai ales, „Scînteia pionierului" trebuie să facă pe copii să prețuiască moștenirile culturale ale poporului nostru, arta și cultura nouă care crește. De aceea ea va trebui să publice materiale mai interesante despre clasicii literaturii noastre, despre problemele de artă și cultură actuale.

Paginile ei să fie o tribună de luptă pentru formarea caracterului pionierilor, de luptă împotriva formalismului în munca organizației de pionieri. Se cere mai multă preocupare pentru a prezenta munca pionierilor din detașamentele și unitățile în care se duce o activitate bogată.

„Scînteia pionierului" trebuie să arate copiilor pe înțelesul lor chipul dușmanului de clasă, al foștilor capitaliști și moșieri, al chiaburilor și uneltelor lor. Pionierii trebuiesc obișnuiți de mici să urască pe acești dușmani, să lupte pentru demascarea celor care vor să le întunece viața.

„Scînteia pionierului" a scris în general despre pionierii de la orașe și mai ales despre cei din București, necuprinzînd toate regiunile. Despre pionierii de la sate a scris foarte puțin, deși și aici se duce o viață interesantă în detașamentele și unitățile de pionieri.

Prezentarea evenimentelor interne, politice și economice, să fie făcută mai pe înțelesul copiilor, luptîndu-se împotriva prezentării bătrînești a acestor probleme pentru ca și aceste materiale să fie citite cu mai mult interes.

Educarea în spiritul internaționalismului proletar trebuie să fie o preocupare mai mare a gazetei pionierilor. Despre copiii din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară „Scînteia pionierului" trebuie să scrie mai mult.

Copiii patriei noastre trebuiesc educați să urască războiul, să iubească și să dorească pacea. Ei trebuie să înțeleagă că orice rezultat bun la învățătură și în întreaga lor activitate este contribuția lor la cauza păcii.

„Scînteia pionierului" se adresează unor copii între 9 și 14 ani, limbajul ei deci trebuie să fie mai deosebit, simplu, și în același timp plăcut. De aceea ea trebuie să fie mai exigentă față de materialele pe care le publică, să lupte împotriva folosirii unui limbaj sărac, lipsit de plasticitate, uneori greoi. Pionierii trebuie să găsească în gazeta lor varietate de materiale, de genuri publicistice, să fie mai mult folosite schițele, povestirile, foiletoanele, materialele satirice care atrag mult pe copii. Desenele și fotografiile să fie mai bine realizate și din punct de vedere tehnic. Să fie folosite caricaturile ștraifurilor satirice. Fiecare număr să aducă ceva nou, atractiv, să păstreze specificul unei gazete de copii.

Preocuparea de seamă a „Scînteii pionierului" trebuie să fie întărirea legăturii cu masele de cititori, să-i îndrume pe aceștia cum să scrie, să folosească propunerile și inițiativele lor. Formarea unui larg activ de colaboratori din rîndul scriitorilor, ai oamenilor de seamă ai artei și culturii, să stea în centrul atenției gazetei.

„Scînteia pionierului" are toate posibilitățile pentru a realiza cu succes aceste lucruri.

Colectivul redacțional al „Scînteii tineretului" îi urează succes în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin de a contribui la creșterea viitorilor cetățeni ai patriei noastre, a viitoarelor cadre de tehnicieni și specialiști, la creșterea unor demni utemiști și comuniști.

Săptămîna filmului bulgar

Cu ocazia deschiderii Săptămînii filmului bulgar, Ministerul Culturii și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea au organizat vineri seara, în grădina de vară din str. C. A. Rosetti, prezentarea de gală a filmului „Septembriștii".

Au asistat tovarășii: D. Coliu, S. Bughici, acad. prof. dr. C. I. Parhon, S. Toma, Ghizela Vass, general locotenent L. Sălăjan, M. Roșianu, membri ai C.C. al P.M.R., ai guvernului, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, M. Macavei, N. Beliu, reprezentanți ai organizațiilor de stat și obștești, personalități de seamă ale vieții culturale și artistice, activiști de partid, oameni ai muncii.

Au participat D. K. Grekov, ambasadorul R. P. Bulgaria și alți membri ai corpului diplomatic.

La deschiderea Săptămînii filmului bulgar au participat de asemenea membrii delegației de cineaști bulgari sosiți în țara noastră cu prilejul Săptămînii filmului bulgar: scenaristul Hristo Kostandinov Ganev, conducătorul delegației, regizorul Pavel Hristov Matev și artistul Nicola Tomov Dadov, precum și scriitorul bulgar Emil Tomov Petrov care se află în vizită în țara noastră.

Inainte de prezentarea filmului a vorbit regizorul Victor Iliu, laureat al Premiului de Stat.

Vorbitorul a scos în evidență deosebita valoare artistică a filmului „Septembriștii".

A vorbit apoi conducătorul delegației de cineaști bulgari, scenaristul Hristo Kostandinov Ganev.

Filmul „Septembriștii", care a fost prezentat apoi, este închinat muncitorilor și țăranilor care, uniți sub conducerea Partidului Comunist Bulgar, au luptat eroic în anii 1918-1923 pentru libertate și o viață mai bună.

Noua realizare a cinematografiei bulgare a fost primită cu deosebită căldură de spectatori.

(Agerpres).

Ce au arătat dezbaterile în problema indochineză

Corespondență din Geneva

GENEVA (prin telefon).

Opinia publică din întreaga lume urmărește cu interes desfășurarea lucrărilor conferinței de la Geneva, în problema restabilirii păcii în Indochina.

Mai bine de o lună a trecut de cînd miniștrii de externe ai celor 9 state au început examinarea acestei probleme cînd care celor prevăzute în comunicatul conferinței de la Berlin. Marți și miercuri au avut loc 2 ședințe deschise, — a 5-a și a 6-a ședință plenară care au întrerupt seria ședințelor restrînse (12 la număr), înfățișînd opiniei publice bilanțul de pînă acum al conferinței de la Geneva în problema restabilirii păcii în Indochina.

Fără îndoială că, deși într-un ritm încet, conferința de la Geneva a înregistrat o serie de rezultate pozitive, realizîndu-se un acord de principiu asupra unor probleme importante în domeniul militar ca: încetarea simultană a ostilităților pe întreg teritoriul Indochinei, stabilirea unor zone de regrupare a forțelor armate ale celor 2 părți beligerante prin contact direct la Geneva și în Indochina, luarea de măsuri privind împiedicarea introducerii de materiale militare în Indochina, crearea unor comisii mixte și a unor comisii internaționale care să asigure controlarea îndeplinirii acordului de armistițiu, precum și necesitatea garantării de către participanții la conferință a acordurilor ce se vor încheia.

Aceste succese au fost salutate de omenirea întreagă ca o posibilitate pentru dezvoltarea pozitivă pe mai departe a lucrărilor conferinței.

Dezbaterile conferinței de la Geneva arată că miniștrii celor 9 state se află acum în fața a două căi de urmat: să-și îndrepte toate eforturile în vederea obținerii grabnice a păcii îndreptățind speranțele și încrederea tuturor popoarelor în justețea poziției apărată de delegațiile Uniunii Sovietice, R. P. Chineze și R. D. Vietnam, sau să bată pasul pe loc, să împiedice rezolvarea pașnică a problemei Indochinei, să asigure punerea în aplicare a planurilor americane de continuare și extindere a războiului.

Ce urmăresc cei cărora orice succese ale conferinței le inspiră teamă? Răspunsul se poate găsi ușor în poziția delegațiilor Statelor Unite, Franței și a statelor asociate, și mai ales în activitatea de subminare a conferinței dusă în culisele diplomatice și militare de la Washington și Paris. Sfidînd dorința de pace a tuturor popoarelor, la Washington se redactează planuri militare de intervenție în Asia de sud-est, se înmulțesc declarațiile beligerante ale diferiților senatori și miniștri care cer folosirea armei atomice, se face [illegible] în jurul „inevitabilului" eșec al conferinței.

Un articol publicat recent în ziarul „Washington Post" ne informează că guvernul Eisenhower intenționa să ceară Congresului aprobarea unei intervenții armate chiar în ziua de 26 aprilie, adică tocmai în ziua deschiderii conferinței de la Geneva. Renunțînd atunci la aceasta din cauza [illegible] partenerilor englezi, cercurile agresive americane sprijinindu-se pe declarațiile guvernanților francezi au continuat după cum se știe să facă totul pentru a obține cît mai curînd o internaționalizare a conflictului. Convorbirile militare franco-americane s-au angajat în grabă, un proiect de pact asiatic a fost elaborat, o scrisoare a Tailandei a fost depusă la O.N.U. asupra pericolului războiului din Indochina, noi credite militare au fost aprobate de Congres iar între timp, Bedell Smith a primit instrucțiuni de împiedicare a oricărui acord la Geneva asupra problemei Indochinei.

Comentînd aceste manevre, ziarul „Daily Express" scrie că: „Franța și Statele Unite au ajuns la un acord de principiu asupra unui ajutor direct al S.U.A. în Indochina în cazul unui eșec al conferinței", iar comentatorii [illegible], frații Alsop scriu în ziarul „New York Herald Tribune": „problema unei eventuale intervenții americane se pune azi cu și mai mare acuitate". In același timp, la Paris, o seamă de măsuri au fost luate pentru întărirea corpului expediționar francez din Indochina, s-a făcut un nou pas către semnarea tratatelor de „independență" ale statelor asociate destinate a da mînă liberă guvernelor fantomă din Vietnam, Laos și Cambodgia, să ceară în deplină libertate ajutor militar american și să înăbușe astfel mișcarea de eliberare a popoarelor din Indochina.

Secondîndu-l îndeaproape pe Bedell Smith, Bidault aplică la Geneva punctul de vedere al S.U.A. care nu urmărește altceva decît continuarea războiului în Indochina. Recent, Dulles a declarat la o conferință de presă că S.U.A. participă la Geneva în calitate de „prieten al Franței", „prieten care dă sfat cînd e rugat". Practica politicii S.U.A. și la conferința de la Geneva însă dovedește în mod limpede că „prietenul american" se folosește de toate mijloacele, ajungînd pînă la cele mai brutale presiuni pentru a-și impune punctul său de vedere. In prezent diplomația americană se căznește să creeze impresia că orice posibilitate de a se reglementa conflictul din Indochina e cu neputință. Și Bidault cîntă [illegible] în struna Washingtonului. In fața protestului crescînd al opiniei publice și al pericolului pe care îl constituie pentru guvern dezbaterea problemei Indochinei în parlamentul francez, Bidault a încercat să ascundă opiniei publice prin fraze ticluite despre „dorința de pace", „efort spre succesul tratativelor", „dorința de compromis". Numeroase fapte evidente, ascunse în spatele vorbelor sale mieroase, sînt îndreptate categoric în favoarea războiului.

Făcînd „bilanțul eforturilor" delegației franceze, Bidault a încercat, marți, într-un discurs adresat mai ales elementelor și înțelegerii [illegible] de la conferința de la Geneva să treacă cu vederea problemele asupra cărora nu s-a realizat nici un acord tocmai din cauza atitudinii delegației franceze. Ziarul „Gazette de Lausanne" scria în legătură cu aceasta: „ministrul francez a vorbit ca și cum ar fi dorit să atragă mai ales atenția deputaților din palatul Bourbon (sediul Adunării Naționale franceze, N.R.) decît participanților la conferință". Discursul lui Bidault de marți nu prezintă nici un element constructiv, nici propuneri pe care să se poată întemeia pledoaria sa despre pace. Dezbaterile din Adunarea Națională franceză dovedesc cu prisosință nemulțumirea pînă a și numeroși deputați față de politica guvernului în Indochina și față de atitudinea delegației franceze la Geneva. Fără jenă, Bidault a venit în fața Adunării Naționale și a repetat tezele expuse la Geneva. Referindu-se la cele spuse de Bidault, deputatul socialist Savary a spus: „Ne așteptam, ca Bidault să ne țină un discurs, ci să facă un gest: să recunoască China lui Mao Tze-dun. Acest gest nu a fost făcut".

Se știe însă că Bidault nu-și poate permite nici-un gest la Geneva fără voia Washingtonului.

Șeful delegației franceze la Geneva în dispreț [illegible], sprijinit de Bedell Smith să ceară examinarea separată a problemei Laosului și Cambodgiei unde după părerea sa nu este o mișcare de eliberare, ci doar o „agresiune" a R. D. Vietnam. Și lucrurile stînd astfel, după el nu e nevoie nici de control internațional asupra introducerii de arme străine în aceste state. Cu siguranță însă că dacă Bidault n-a auzit că în Khmer o parte însemnată din teritoriu, iar în Pathet-Lao mai bine de jumătate din suprafața țării sînt controlate de armatele de eliberare, nu același lucru [illegible] guvernele fantomă din aceste țări, care după părerea lor, [illegible] să ceară Statelor Unite baze militare și să-și completeze „apărarea" cu armament american.

Astfel Bidault pledînd pentru examinarea separată și insistînd asupra cazurilor speciale pentru Laos și Cambodgia urmărește pregătirea în aceste țări a unui cap de pod pentru o agresiune americană împotriva R. D. Vietnam. Bidault sprijinit de delegațiile occidentale vrea să ignore cu desăvîrșire discutarea aspectelor politice ale situației din Indochina conștient și el ca și partenerii săi că pămîntul se clatină serios sub picioarele lui Bao Dai al cărui regim pînă și publicația catolică „La Quinzaine" îl caracterizează ca putred, inactiv și disprețuit. Planul lui Bidault și Bao Dai, inspirat de cercurile agresive americane pornește de la principiul inadmisibil că trebuie asigurată cu orice preț menținerea regimului lui Bao Dai în Indochina, indiferent și împotriva voinței poporului vietnamez. De aceea Bao Dai pretinde ca armata sa să fie recunoscută ca legală iar alegeri libere să se facă sub control, respectiv sub controlul Statelor Unite.

In pofida piedicilor întîmpinate, delegațiile U.R.S.S., R. P. Chineze și R. D. Vietnam își continuă eforturile pentru asigurarea rezolvării pașnice a problemei indochineze.

De o excepțională însemnătate pentru dezvoltarea acelor rezultate pozitive obținute pînă acum în vederea încheierii grabnice a ostilităților din Indochina și asigurarea unei păci trainice sînt propunerile cuprinse în ultimile expuneri ale miniștrilor de externe ai Uniunii Sovietice, R. P. Chineze și R. D. Vietnam.

Analiza situației din cele 3 state ale Indochinei și noile propuneri prezentate de delegații țărilor democrate pleacă de la examinarea atentă a stării de fapt din Indochina, ținînd seama de realitățile politice și militare care o caracterizează. In soluționarea problemei Indochinei trebuie pusă de la început întrebarea legitimă: dacă se urmărește stabilirea unei păci stabile sau se urmărește obținerea unui simplu răgaz pentru o temporară încetare a ostilităților care să permită agresorilor americani pregătirea unei intervenții de mari proporții?

Popoarele lumii au învățat din experiența războiului coreean că nerezolvarea problemelor politice duce la un permanent pericol al reaprinderii. După cum a subliniat Ciu En-lai în expunerea sa, este evident deci că dacă conferința de la Geneva își propune cu adevărat asigurarea păcii, atunci problema Indochinei trebuie rezolvată în toată complexitatea sa. Aspectele politice și cele militare — după cum a arătat V. M. Molotov — nu pot fi despărțite în nici un fel. Poziția acelor delegații care condiționează discutarea problemelor politice de încheierea a unui acord asupra problemelor militare nu ia în considerație faptele de necontestat ivite chiar în cursul dezbaterilor de pînă acum. Discutarea diferitelor chestiuni militare a demonstrat necesitatea examinării paralele a celor două aspecte de nedespărțit ale problemei restabilirii păcii în Indochina: aspectul militar și cel politic.

In acest sens V. M. Molotov a supus marți conferinței o propunere în 3 puncte sprijinită de delegații R. P. Chineze și R. D. Vietnam. Această propunere prevede: 1) examinarea fără întîrziere a problemelor politice legate de situația din Indochina, 2) discutarea în primul rînd a problemelor referitoare la acordarea suveranității și independenței celor 3 state indochineze, la ținerea de alegeri libere generale în aceste state precum și la retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Indochinei, 3) asigurarea intrării în contact direct a reprezentanților celor două părți pentru discutarea problemelor politice.

Pentru supravegherea aplicării acordului de armistițiu este necesară organizarea unui control eficace și cu deplină autoritate. In acest scop delegația R. D. Vietnam a propus — după cum se știe — crearea unor comisii mixte formate din reprezentanți ai celor 2 părți. V. M. Molotov a propus la rîndul său crearea unei comisii internaționale formată de națiuni neutre invitate de conferință.

In ce privește compoziția comisiei neutre, pentru asigurarea autorității și eficienței acesteia, este necesară prezența unor state care să aibe relații diplomatice cu cel puțin una dintre părțile beligerante și astfel activitatea acestui organ să fie ferită de acțiuni unilaterale sau partinitoare față de una sau alta din cele două părți. Paragraful 37 al armistițiului din Coreea semnat și acceptat de comandamentul forțelor americane recunoaște ca țări neutre „acele state ale căror forțe n-au participat la ostilitățile din Coreea". Această definiție este pînă în prezent unanim recunoscută și în spiritul acesteia și al dorinței de a asigura autoritatea necesară comisiei, Uniunea Sovietică a propus cele 4 țări: două asiatice India și Pakistan și două europene Cehoslovacia și Polonia.

Propunerile prezentate de delegațiile Uniunii Sovietice și R. P. Chineze, prevăd garantarea de către statele participante la conferință a acordurilor încheiate. In acest sens V. M. Molotov a propus ca aceste state să acționeze în caz de nevoie pe baza consultării și adoptării măsurilor colective în fața oricăror amenințări sau violări ale acordului de armistițiu.

Observatorii din jurul conferinței de la Geneva subliniază caracterul rezonabil, cuprinzător și constructiv al expunerilor făcute de delegațiile Uniunii Sovietice, R.P. Chineze și R. D. Vietnam în cadrul ședințelor de marți și miercuri. Noile propuneri cuprinse în aceste expuneri și analizarea situației militare și politice din Indochina puternic pătrunse de dorința încheierii unui acord complet, constituie cea mai grăitoare dovadă a poziției ferme și consecvente de apărare a păcii pe care reprezentanții țărilor democrate au manifestat-o de la începutul dezbaterilor.

Roman științifico-fantastic de I. M. ȘTEFAN și RADU I. NOR

Drum printre aștri

Astronauții se află pe planeta Venus, unde au făcut diferite cercetări. O primă expediție în preajma unui lac le dă putința să strîngă un bogat material științific. Reîntorși în racheta cu șenile se hotărăsc să se odihnească cîteva ore. Cînd se trezesc, constată cu surprindere dispariția biologului Aurelian Dobre. Pornesc fără întîrziere în căutarea lui.

Motocicletele cu șenile înaintau repede pe solul arid al stepei.

— Mai repede! Mai repede! se auzea din cînd în cînd vocea lui Matei în difuzoarele aparatelor de radio recepție.

Motoarele motocicletelor funcționau cu forța maximă și curînd ajunseră la marginea oazei. Descălecară și-și lăsară vehiculele într-un luminiș. Apoi își continuară drumul pe jos, printre tufele dese. Solul devenea din ce în ce mai ûmed.

— Sîntem în imediata apropiere a lacului mic observă Scarlat, cercetînd atent ferigile înalte pe lîngă care treceau.

— Veniți încoace! îi chemă deodată Ana Grigoraș, arătînd cu degetul spre un obiect strălucitor, ascuns pe jumătate printre ierburi.

Era carabina lui Dobre. Matei o cercetă în tăcere.

— Dobre nu a folosit arma, constată el după un timp.

Continuară să caute printre ierburile dese și înalte. Din loc în loc, firele erau pătate de o materie vîscoasă, care se întărise, acoperindu-le cu un fel de pojghiță albicioasă.

Scarlat rupse cîteva din ele, le cercetă îndelung și dădu nedumerit din cap.

Tot căutînd, Ana se îndepărtase de ceilalți apropiindu-se de o potecă care se deschidea între două tufe. Ingenunche și-și trecu degetele prin iarba înaltă și grasă. Pe alocuri, aceasta era îndoită sau smulsă.

— Pe aici a fost tîrît ceva, spuse ea celorlalți cînd o ajunseră din urmă.

Se repeziră cu toții spre potecă și curînd se văzură într-o rîpă, mărginită de pereți înalți din piatră verzuie. O deschizătură largă, care semăna cu intrarea unei grote, se căsca între două stînci.

Matei cercetă din nou solul, apoi îi chemă pe ceilalți.

— Nu încape îndoială că profesorul a fost tîrît pe aici.

Făcu o pauză, apoi continuă:

— Trebuie să ne grăbim, dacă vrem să-l mai găsim în viață!

Tînăra fată aprinse farul electric și intră hotărîtă în grotă. Ceilalți o urmară de aproape.

Se văzură într-un gang lung, nu prea înalt, cu pereți sticloși, din vitrofir, pe care apa șiroia din belșug.

— Să ne împărțim în două grupe, hotărî Matei. Prima Scarlat cu Ana, a doua Precup cu mine.

Voi veți înainta vreo 500 de pași spre dreapta, iar noi aceeași distanță spre stînga. Apoi semnalizăm.

Se despărțiră și în curînd noaptea îi înghiți. Farurile se vedeau doar ca niște lumini mici, care se mișcau tremurînd prin întuneric.

GROTA MISTERIOASĂ

Butaru și Precup înaintau cu grijă pe malul unui rîu subteran.

De undeva, din dreapta venea un vuiet surd. In ciuda globului pe care îl purtau astronauții, densitatea atmosferei venusiene făcea cu putință perceperea unor zgomote foarte slabe. Butaru își îndreptă fără zăbavă farul electric într-acolo. Nu zări însă nimic.

— Haide, Andrei, să căutăm în direcția aceea!

Zgomotul devenea din ce în ce mai puternic. După cîtva timp, ajunseseră în fața unui perete masiv de stîncă. Șiroaie de apă se prelingeau printre crăpături, formînd izvorul apei subterane pe marginea căreia înaintaseră. O luară de-a lungul peretelui.

Deodată, Butaru întrebă nedumerit:

— Ce să mai fie și asta?

Zărise printr-o deschizătură cavitatea unei alte grote, din care răzbătea o lumină slabă, galbenă — cenușie.

Mai făcu cîțiva pași, apoi urmă:

— E fără îndoială o altă peșteră. Ia s-o privim mai de aproape.

Dîra de lumină a reflectorului își schimbă direcția, descoperind privirilor lor deschizătura unei grote mici. Vuietul pe care îl auziseră provenise de la o cascadă de peste 15 metri care-și revărsa apele învolburate într-un lac subteran. Șuvoaiele pătrundeau printr-o spărtură aflată în peretele superior al peșterii, de unde venea și lumina.

— Acum e limpede, zise Matei. In fundul stîncos al lacului există o crăpătură, prin care pătrunde apa și, odată cu ea, lumina zilei.

Curios, Andrei Precup își băgă capul în crăpătura dintre stînci și privi împrejur. Prinsese curaj la gîndul că va putea povesti pe Pămînt o aventură atît de interesantă, cînd deodată i se păru că jos, lîngă malul lacului subteran, se mișcă ceva.

— Tovarășe Butaru, strigă el. Acolo... se vede un om... și niște.. animale uriașe. Priviți!

Astronomul se repezi spre deschizătură, cînd deodată solul se zgudui cu tărie. Prin peșteră răsună un bubuit asurzitor, pe care zeci de ecouri îl amplificară și mai mult. De sus, din tavan, începură să se desprindă bolovani imenși, care se prăbușeau cu un zgomot de avalanșă.

Astronauții săriră înapoi. Tunetele continuară timp de cîteva minute. Apoi, totul se liniști. Intrarea în grotă nu se mai vedea. Fusese astupată de stîncile prăvălite.

Butaru nu-și pierdu cumpătul. Puse în funcțiune aparatul portativ de radioemisie și strigă:

— Atenție! Scarlat și Ana! Veniți imediat încoace. Cred că l-am găsit! Semnalizez cu farul.

Incepu să rotească reflectorul în jurul capului descriind cercuri mari de lumină în bezna adîncă a peșterii.

Nu trecu decît puțin timp și ceilalți sosiră. Matei le povesti cele întîmplate.

— Trebuie să pătrundem neapărat în această grotă, încheie el.

Se străduiră să dea la o parte cu mîinile grămezile de bolovani. După un timp, se opriră epuizați.

— Nu merge așa, spuse Matei Butaru. Trebuie aruncată în aer stavila aceasta nedorită.

— Riscăm să provocăm o nouă prăbușire observă Precup.

— Bine, să folosim atunci perforatorul portativ. Va merge într-adevăr mai încet dar altă soluție nu există.

Puseră aparatul în funcțiune și acesta începu să muște din rocă stîrnind nori de praf.

După un timp, printr-o mică deschizătură ce se ivise, răzbătu o dîră de lumină gălbuie.

Lucrînd într-o grabă febrilă, continuară să-și facă loc printre dărîmături.

Cînd gaura ajunse suficient de mare, bătrînul savant privi prin ea.

Ceea ce văzu îl făcu să rămînă mut de uimire.

AVENTURA PROFESORULUI

Dobre se trezi și deschise ochii. Il dureau toate mădularele. Incercă să se ridice, dar nu putu. Intîlnindu-și însă capul se uită împrejur.

Incepu să-și miște apoi mîinile și picioarele.

— Funcționează... dar mă dor de nu mai pot!...

Făcînd o sforțare, se ridică în picioare, sprijinindu-se de o stîncă. Iși roti iar ochii privind cu atenție tavanul înalt de bazalt sticlos.

Cascada, cu apa ei spumoasă, și lacul subteran scăldate într-o lumină gălbuie, scînteiau ca presărate cu mii de nestemate.

— Un lac deosebit de interesant, murmură savantul. Trebuie să aibă o faună acvatică neobișnuită. O adevărată comoară pentru hidrobiologie!

Aducîndu-și aminte de situația în care se afla, primul său gînd fu să transmită un mesaj prin radio. Aparatul însă nu mai funcționa.

— S-a stricat drăcovenia asta! se necăji el.

Făcînd stînga împrejur începu să cerceteze din nou grota.

— Ia uită-te unde m-a dus dihania! Cum s-o fi întîmplat că m-a lăsat în viață? Să nu fi avut poftă de mîncare?

Un fîlfîit puternic îl făcu să-și întoarcă privirea.

La vreo treizeci de metri de el, caracatița își încolăcise brațele în jurul unui animal de culoare albă-cenușie. Era un fel de reptilă zburătoare cu ochii mici, specifici vietăților din caverne.

Dobre își reveni treptat din prima spaimă.

— Cînd voi ieși de aci, se gîndi el, îi dau numele de Rhampherhynchus Cuvernicelus".

Caracatița prinsese pasărea reptilă și o strîngea cu toată puterea. Șopîrla cu aripi se apăra, lovind-o furioasă cu cei doi colți mari care îi ieșeau din gură. Folosindu-se de ghearele ei, smulgea bucăți din carnea vînătă a caracatiței. Pe sol începuseră să se formeze bălțoace de sînge negru.

Lupta era îndîrjită. Animalele se încleștaseră într-o strînsoare sălbatecă.

Oasele reptilei zburătoare trozneau, iar mișcările ei deveneau din ce în ce mai slabe. Cu o sforțare extraordinară caracatița reuși să prindă, cu o tentaculă, gîtul dușmanului.

Se auzi din nou un zgomot de mădulare zdrobite. Șopîrla scoase un strigăt ascuțit, dădu încă de cîteva ori din aripi, apoi rămase nemișcată.

Unul după altul se desfăcură brațele vîscoase ale caracatiței. După ce se ospătă cu carnea vrăjmașului răpus, rămase nemișcată.

Dobre o privi îngrijorat.

— De aceea m-ai lepădat pe mine, balaurule! Ca să lupți cu dihania aceea! Acum te pomenești că ai de gînd să-ți încerci puterea asupra mea...

Intr-adevăr, caracatița îl zări pe profesor și începu să se tîrască încet spre el.

Dobre se dădu înapoi, pînă ce atinse cu spatele peretele de stîncă. Se aplecă, ridică o piatră colțuroasă și o repezi cu toată puterea în trupul lipicios al caracatiței.

Fără să se sinchisească animalul își urmă drumul. Venea tot mai aproape. Bătrînul savant continua bombardamentul, dar fără rezultat.

Acum, caracatița nu mai era decît la vreo zece metri. Apucînd cu amîndouă mîinile un bolovan îl azvîrli cu putere. Atunci se întîmplă un lucru neașteptat care de altfel nu avea nici o legătură cu pietroiul aruncat. Pereții stîncoși începură să se năruie. Un zgomot infernal acoperi pînă și vuietul cascadei. Dobre se retrase instinctiv și nimeri într-o nișă scundă. Cînd ploaia de piatră slăbi, scoase încetișor capul.

Primul lucru pe care-l văzu fu cadavrul inamicului său, zdrobit sub grămezile de bolovani ascuțiți.

Cînd zgomotele se liniștiră cu totul, profesorul porni spre unul dintre brațele monstrului, și începu să cerceteze cu migală țesutul din care era alcătuit.

★

Ceea ce zări conducătorul expediției prin spărtură era de-a dreptul uluitor. Aproape de malul lacului subteran Dobre era așezat pe un bolovan și lucra tacticos, cu instrumentele sale.

— Tovarășe Dobre! Tovarășe Dobre! In sfîrșit am dat de dumneata. Ce faci? Ești vătămat? Spune... răspunde!

Cufundat în activitatea lui, profesorul nici nu ridică capul. Ii făcu numai un semn cu mîna, continuînd să introducă într-un receptacul cu formol, bucăți groase de epidermă violetă.

Călătorii lărgiră deschizătura și se strecurară prin ea.

— Tovarășe Dobre, strigă Matei îngrijorat ce-i cu dumneata? N-ai pățit nimic?

— Nu dragii mei, îmi cam vîjîie capul, dar altfel sînt sănătos. Am avut un mic conflict cu blestemata asta de caracatiță, care a ținut să mă strîngă în brațe. Dar după cum vedeți nu i-a mers cu mine. Acum i-am disecat tentacula și mi-am făcut cîteva preparate. Asta-i totul. Restul vă voi istorisi mai tîrziu.

Altceva nu mai putură să scoată de la el.

Inainte de plecare își umplu un borcan cu apa lacului subteran, în care mișunau păianjeni acvatici, larve și alte vietăți mărunte.

O luară înapoi spre „Pescăruș".

Tot timpul drumului, bătrînul profesor bombăni ceva despre borcane și cuști pierdute. In realitate însă, era foarte mulțumit, căci sacul și tolba îi erau pline, iar aparatul fotografic scăpase ca prin minune nevătămat.

(Va urma)

Cuvîntarea lui V. M. Molotov
rostită la 10 iunie la conferința de la Geneva

GENEVA 11 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită la 10 iunie 1954 la conferința de la Geneva de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov.

Domnule președinte!

Domnilor delegați!

Conferința de la Geneva a fost convocată pentru a asigura restabilirea păcii în Indochina. Toți participanții la conferință se pronunță în favoarea necesității încetării cît mai grabnice a operațiunilor militare, în favoarea curmării vărsării de sînge în Indochina, în favoarea restabilirii păcii. A te declara însă pentru încetarea operațiunilor militare și a contribui cu adevărat la încetarea operațiunilor militare — acestea sînt două lucruri diferite.

Delegația sovietică consideră că actuala conferință trebuie să examineze atît condițiile politice, cît și condițiile militare de restabilire a păcii în Indochina. Acest lucru este necesar pentru ca încetarea operațiunilor militare să nu se transforme într-un scurt răgaz după care operațiunile militare să se desfășoare în proporții și mai mari și într-o formă și mai înverșunată. După părerea noastră, în împiedicarea acestei transformări Franța este interesată în aceeași măsură ca și Republica Democrată Vietnam, ca și celelalte state indochineze. Totodată, nu putem să nu remarcăm divergențele între declarațiile cu privire la dorința de a se pune capăt cît mai grabnic operațiunilor militare și obstacolele efective ridicate în calea realizării acordului. A fost necesar aproape o lună pentru ca propunerea insistentă a unor delegații, dintre care și delegația sovietică, cu privire la stabilirea unui contact direct între părțile beligerante să fie în cele din urmă realizată la 2 iunie la Geneva. Dar și după aceasta a fost nevoie de oarecare perioadă pentru ca delegația franceză să consimtă la stabilirea unui contact direct între reprezentanții comandamentelor la fața locului, în Indochina. Cum se poate obține încetarea grabnică a operațiunilor militare, dacă pentru rezolvarea simplei probleme de a se stabili legături directe între reprezentanții comandamentelor celor două părți au fost necesare cîteva săptămîni?

In prezent noi discutăm problema creării unor comisii mixte la fața locului cu participarea reprezentanților comandamentelor și a creării unui organism internațional pentru supravegherea acordului de armistițiu. Dar și pe acest făgaș se creează obstacole artificiale în calea realizării acordului. Așa, de pildă, cînd anul trecut s-au dus tratative pentru acordul de armistițiu în Coreea, s-a realizat repede o înțelegere privind participarea reprezentanților Poloniei și Cehoslovaciei la Comisia țărilor neutre pentru supravegherea aplicării condițiilor armistițiului. Dar la conferința de la Geneva chiar această chestiune a fost transformată în mod artificial într-un obiect de discuții nesfîrșite. Se creează impresia absolut precisă că unii participanți la conferință se limitează la vorbe cu privire la necesitatea de a se pune capăt operațiunilor militare. In realitate însă, sînt invocate diferite pretexte pentru a dovedi imposibilitatea acordului și pentru a folosi acest răstimp în vederea unor tratative la Washington și în alte locuri cu privire la intervenția altor țări în războiul din Indochina. Sub pretextul discuțiilor asupra încetării operațiunilor militare sînt puse fel de fel de condiții și sînt întreprinse acțiuni care nu au nimic comun cu tendința spre încetarea cît mai grabnică a operațiunilor militare în Indochina. Astfel apare limpede cine anume poartă răspunderea pentru aceasta.

Cea mai importantă problemă politică discutată aici este problema independenței și libertății naționale a popoarelor din Indochina. Unele delegații vor aici să ignoreze această problemă. Dar acest lucru este, desigur, nejust.

Reține atenția poziția reprezentanților oficiali ai Vietnamului, Laosului și Cambodgiei aflați printre noi, cu care, după cum se vede, este de acord și delegația Franței. Din această parte ni se dau asigurări că în problema independenței statelor indochineze totul ar merge cît se poate de bine.

Reprezentantul guvernului vietnamez al lui Bao Dai a dat citire aici textului unui document pe care guvernul său intenționează să-l semneze cu guvernul Franței. Dar, în primul rînd, acest document nu a fost încă semnat, deci un asemenea acord nu există în realitate. Iar, în al doilea rînd, nu este vorba numai de semnarea unui document sau altul, ci de asigurarea cu adevărat pentru poporul Vietnamului a independenței și libertății naționale. Reprezentanții Laosului și Cambodgiei ne dau fel de fel de asigurări că pentru ei problema independenței a și fost rezolvată prin acordurile încheiate cu Franța, care datează fie din 1949, fie din 1953. Dar, lucru straniu, documentele acestea există, în timp ce lupta popoarelor din Laos și Cambodgia pentru independența și libertatea lor națională nu încetează, ci continuă să se intensifice.

Nu putem să nu punem față în față și astfel de fapte. Reprezentanții oficiali ai Cambodgiei, Laosului și Vietnamului spun mereu că au obținut independența pentru statele lor. Dar în cazul acesta de ce aproape nici o țară din Asia nu recunoaște acest lucru? Din ce cauză țări din Asia cum sînt India, Birmania, Pakistan, Indonezia și altele, care sînt situate în apropiere de Indochina, refuză să recunoască existența independenței și libertății naționale în Vietnam, Cambodgia și Laos? Declarațiile de astăzi ale reprezentantului regelui Cambodgiei, care tinde să izoleze o țară din Indochina de celelalte două, nu au elucidat problema discutată.

Nu se poate trece cu vederea poziția guvernului S.U.A. în această problemă. Ca și anul trecut, și în acest an, reprezentanții oficiali ai S.U.A. declară aproape în fiecare lună în mod public că Franța trebuie să asigure în cele din urmă independența Vietnamului, Cambodgiei și Laosului. Pot fi lesne citate zeci de asemenea declarații. Rezultă că cercurile guvernante ale S.U.A. se preocupă mai mult de independența Vietnamului, Cambodgiei și Laosului decît înșiși reprezentanții oficiali ai guvernelor monarhice din statele indochineze. Este necesar, de altfel, să se facă o rezervă. Cînd reprezentanții oficiali ai S.U.A. vorbesc de necesitatea libertății și independenței naționale pentru Vietnam, Cambodgia și Laos, ei declară adesea în mod fățiș că o adevărată independență a statelor indochineze nu-i interesează. Cunoscutul senator american Knowland a declarat în mod deschis că se poate acorda și peste cinci ani independență Vietnamului, Cambodgiei și Laosului, dar că este necesar ca în prezent Franța să facă cel puțin o declarație pozitivă în această chestiune pentru a ușura recrutarea vietnamezilor în trupele pe care anumite cercuri americane vor să le folosească în vederea continuării războiului din Indochina. Numeroase declarații ale secretarului de stat al S.U.A., dl. Dulles, corespund acestui punct de vedere. După aceasta este lesne de înțeles de ce în discursurile pe care le rostesc în țara lor personalități oficiale ale S.U.A. vorbesc atît de des de necesitatea de a se acorda independență Vietnamului, Cambodgiei și Laosului și de ce la această conferință delegația S.U.A. păstrează cu persistență tăcere în această chestiune. Pentru dvs nu va fi o noutate dacă voi sublinia faptul că pînă în prezent delegația americană la conferința de la Geneva nu a suflat nici un cuvînt despre faptul că popoarele Indochinei nu au nici pînă în prezent independență națională și despre aceia care poartă răspunderea pentru această situație.

După cum se știe, conferința de la Geneva a considerat necesar ca reprezentanții militari ai părților beligerante să treacă la reglementarea problemei zonelor de dislocare a trupelor celor două părți după încetarea operațiunilor militare. In legătură cu aceasta, toți participanții la conferință au fost de acord cu declarația reprezentantului delegației sovietice că conferința de la Geneva pornește de la principiul unității Vietnamului și că această chestiune nu constituie obiectul unor discuții.

Am ascultat aici în repetate rînduri declarații ale reprezentantului guvernului lui Bao Dai în problema unității Vietnamului. Acest guvern controlează însă în prezent doar o mică parte a teritoriului Vietnamului. Pentru a apăra în fapt unitatea Vietnamului este necesar să se asigure unitatea poporului vietnamez. Cea mai bună bază pentru aceasta ar putea-o constitui ținerea cît mai grabnică a unor alegeri generale în Vietnam. Dar despre aceasta reprezentanții organelor oficiale ale Vietnamului nu suflă nici un cuvînt. Pentru aceasta insistă numai Republica Democrată Vietnam. Acest lucru dovedește că nesocotind părerea poporului vietnamez însuși, reprezentanții oficiali ai guvernului Bao Dai sînt mulțumiți de activitatea lor și de relațiile lor cu Franța. Dar obiectivitatea necesită o atitudine critică față de asemenea poziții. La timpul său, în 1945, cînd Bao Dai a abdicat, el a spus:

„Noi nu putem să nu încercăm un oarecare sentiment de regret gîndindu-ne la cei 20 de ani ai guvernării noastre, în decursul cărora nu am putut aduce țării noastre nici un folos esențial".

Și în condițiile actuale este important să reamintim de această declarație. In prezent se află din nou la putere Bao Dai, care în trecut abdicase. Dar unde este vreo dovadă că în prezent lucrurile în Vietnam ar sta mai bine? Asemenea dovezi nu există.

Ieri, reprezentantul Statelor Unite ale Americii s-a dedat aici la atacuri împotriva Uniunii Sovietice, repetînd obișnuitele insinuări stereotipe la care recurg uneori reprezentanții S.U.A. cînd n-au ce spune în legătură cu fondul chestiunii. Totodată, el a evocat evenimente din trecut și le-a prezentat sub o formă neverosimilă. Intre altele, el a spus că politica Uniunii Sovietice față de Polonia în timpul încheierii tratatului de neagresiune cu Germania în 1939 ar fi fost nejustă. Gratuitatea acestei declarații este evidentă. Pentru aceasta este suficient să consultăm cunoscuta notă istorică, apărută în U.R.S.S. în 1948, sub titlul „Falsificatorii istoriei". Toată lumea vede că politica consecventă a Uniunii Sovietice față de Polonia a dus la stabilirea unor relații prietenești, cu adevărat bune, între U.R.S.S. și Polonia. Pe de altă parte, rolul de apărător al Poloniei nu se potrivește de fel reprezentantului S.U.A. Este suficient să arătăm cu cîtă persistență se pronunță ei aici împotriva participării Poloniei la Comisia țărilor neutre pentru supravegherea armistițiului în Indochina. Acest lucru dovedește încă odată că faptele reprezentanților Statelor Unite ale Americii nu corespund întotdeauna cu vorbele lor, cu declarațiile lor.

Pentru noi însă ar fi util să aflăm de la reprezentantul american cîte ceva despre politica S.U.A. în problema discutată de noi, și anume problema restabilirii păcii în Indochina. Această politică este în prezent unul din principalele obstacole în calea încetării operațiunilor militare în Indochina și în calea stabilirii în această țară a unei păci trainice, dorite din tot sufletul de popoarele din Vietnam, Cambodgia și Laos.

Pentru aceasta este necesar ca noi toți, inclusiv reprezentanții S.U.A., să nu creăm obstacole artificiale în calea realizării acordului cu privire la condițiile încetării cît mai grabnice a operațiunilor militare în Indochina.

Pentru aceasta este necesar, mai departe, ca toți participanții la conferința de la Geneva să recunoască că, paralel cu reglementarea condițiilor militare, interesele stabilirii unei păci trainice și de nădejde în Indochina impun și reglementarea problemelor politice respective. Din aceste probleme fac parte, în primul rînd, problema asigurării independenței Vietnamului, Laosului și Cambodgiei și problema restabilirii unității naționale din statele indochineze în condițiile libertății și a ținerii de alegeri generale.

Sarcina conferinței de la Geneva va fi îndeplinită, dacă ea va împiedeca încercările de extindere a războiului în Indochina și de creare în acest scop a unor noi blocuri militare agresive. Această sarcină va fi îndeplinită, dacă eforturile conferinței de la Geneva vor fi îndreptate spre încetarea cît mai grabnică a operațiunilor militare și spre realizarea unui acord cu privire la principalele condiții de restabilire a păcii în Indochina.

Dacă discursul de astăzi al d-lui Eden ar putea contribui la realizarea acestui lucru, el ar corespunde principalelor scopuri ale conferinței.

Ședința plenară din 11 iunie a conferinței de la Geneva

GENEVA 11 (Agerpres). — De la corespondentul special:

Vineri conferința de la Geneva a continuat discutarea problemei reglementării pașnice a chestiunii coreene. Ședința a fost prezidată de V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice.

Au luat cuvîntul șefii delegațiilor următoarelor țări: Republica Populară Chineză, Canada, Noua Zeelandă, Republica Populară Democrată Coreeană, Anglia, Tailanda, Belgia, Franța.

Primul a luat cuvîntul ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai. El a început prin a arăta că propunerea în cinci puncte făcută de V. M. Molotov în ședința din 5 iunie, și pe care delegația Republicii Populare Chineze o sprijină în întregime, constituie o bază pentru discuțiile viitoare.

Referindu-se la cuvîntarea ținută de Bedell Smith în ultima ședință a conferinței în care s-a discutat problema coreeană, Ciu En-lai a arătat că pentru pregătirea și desfășurarea de alegeri libere în întreaga Coree, și în vederea înlesnirii contactului între Coreea de nord și Coreea de sud, este necesară crearea unui organ pe întreaga Coree, cuprinzînd reprezentanți ai celor două părți.

Alegerile în Coreea — a spus Ciu En-lai — constituie o problemă a coreenilor înșiși. Iar pe baza unor consultări directe, dificultățile care fără îndoială există, pot fi depășite. Aceasta este singura cale rezonabilă și practică.

Referindu-se la poziția delegației Statelor Unite, care insistă ca alegerile din Coreea să se desfășoare sub controlul Națiunilor Unite, Ciu En-lai a arătat că este de neconceput ca una din părțile beligerante să supravegheze alegerile pe întreaga Coree.

Este evident — a spus Ciu En-lai — că singura propunere rezonabilă pentru rezolvarea acestei probleme constă în formarea unei comisii internaționale de supraveghere, compusă din națiunile neutre ce n-au participat la războiul din Coreea. Ciu En-lai a citat fapte asupra rolului și rezultatelor obținute de comisia neutră de armistițiu din Coreea, în ciuda obstacolelor ridicate de partea americană.

In același timp delegația Statelor Unite — a arătat Ciu En-lai — se opune și restabilirii păcii în Indochina, ridicînd obiecții împotriva neutralității Poloniei și Cehoslovaciei, cu care au fost de acord să participe la comisia neutră de armistițiu din Coreea.

Ciu En-lai a subliniat că rezolvarea pașnică a problemei coreene este strîns legată de pacea și securitatea în Extremul Orient și în întreaga lume.

In cuvîntarea sa Nam Ir, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, a declarat că adoptarea propunerilor prezentate de delegația sovietică, cu privire la unele hotărîri preliminare în chestiunile generale de principiu ale înțelegerii pașnice în Coreea, ar putea ușura sarcina conferinței și ar da posibilitate de a se ajunge la un acord asupra acelor probleme în care există puncte de vedere deosebite.

Nam Ir a declarat că în privința retragerii trupelor străine delegația Republicii Populare Democrate Coreene nu e în principiu împotriva retragerii lor pe etape.

Discursurile rostite de șefii delegațiilor occidentale, au vădit din nou lipsa de dorință pentru reglementarea problemei coreene.

Șefii delegațiilor occidentale au refuzat să răspundă propunerilor făcute la 5 iunie de delegația sovietică, propuneri menite să contribuie la progresul tratativelor. Ei au opus diferite probleme tehnice sau de mică importanță, destinate de fapt să ridice obstacole în calea rezolvării problemei coreene.

Sîmbătă nu are loc nici o ședință a conferinței de la Geneva. In cursul zilei de sîmbătă cei trei președinți ai conferinței, vor lua contact pentru a stabili desfășurarea ulterioară a tratativelor.

Conferința de presă a delegației sovietice la Geneva

GENEVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La obișnuita conferință de presă a delegației sovietice, care a avut loc la 10 iunie, după ședința plenară a celor nouă delegații, lui L. F. Ilicev, șeful serviciului de presă din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. i s-a pus, printre altele, următoarea întrebare:

Un ziar american a publicat o știre despre un acord sovieto-chinez, care ar fi fost semnat la Moscova la 12 aprilie 1950. Ce puteți spune în legătură cu aceasta?

Reprezentantul delegației sovietice a răspuns:

Da, cunosc această știre. Ea a fost publicată la 9 iunie în ziarul american „New York Journal-American", aparținînd trustului de presă Hearst. Referindu-se la sursele de informații ale naționaliștilor chinezi și ale serviciului de spionaj englez, acest ziar susține că reprezentanții Uniunii Sovietice și ai Republicii Populare Chineze ar fi semnat la 12 aprilie 1950 la Moscova un oarecare acord. Acest „document", scrie ziarul, „cere Sovietelor să conducă pe plan militar, economic și ideologic, dezvoltarea republicii roșii în China și extinderea teritoriului ei asupra întregii Asii". In continuare, în „acord" s-ar spune: „Din cauza resurselor insuficiente, populația R. P. Chineze trebuie micșorată cu 100 milioane de oameni, deoarece în caz contrariu ea nu va putea exista".

In legătură cu această știre a ziarului „New York Journal-American", trebuie spus că:

In primul rînd, tot ce anunță acest ziar este de la început pînă la sfîrșit o minciună care contează pe cititori creduli;

In al doilea rînd, nu a existat și nu există nici un acord de felul aceluia despre care scrie acest ziar. Trebuie să pierzi complet simțul realității ca să speri că un om cu judecată sănătoasă ar putea da crezare acestei născociri murdare. Se vede că autorii acestui non fals nu-și stimează prea mult cititorii dacă consideră că printre ei se vor găsi persoane capabile să creadă această calomnie, difuzată într-adins în momentul cînd se ține conferința de la Geneva.

Dejunul oferit de V. M. Molotov în cinstea lui Krishna Menon

GENEVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 10 iunie V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea d-lui Krishna Menon, personalitate politică din India.

Procesul căpeteniilor putch-ului fascist din 17 iunie 1953 de la Berlin

BERLIN 11 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La 10 iunie a început la Berlin în fața Curții Supreme a R.D. Germane procesul căpeteniilor putch-ului fascist de la 17 iunie 1953. In sala de judecată se aflau numeroși oameni ai muncii.

Acuzații au fost trimiși în judecată pentru că au desfășurat o activitate în vederea răsturnării prin forță a orînduirii democratice din Republica Democrată Germană, au pus la cale acțiuni teroriste împotriva unor cetățeni din Republica Democrată Germană și au încercat să pregătească un nou „putch" în Republica Democrată Germană, după 17 iunie 1953.

După citirea rechizitoriului, au început dezbaterile procesului.

Abrogarea legii electorale reacționare din Italia

ROMA 11 (Agerpres). —

La 9 iunie, Camera deputaților din Italia a adoptat cu o mare majoritate de voturi propunerea secretarului general al Partidului socialist, Pietro Nenni, cu privire la anularea legii electorale din 1953. Această propunere a fost adoptată cu 427 voturi pentru și 75 contra. Pentru propunere au votat deputații comuniști, socialiști, social-democrați, liberali, republicani, monarhiști, membrii „Mișcării sociale din Italia" și aproximativ două treimi din deputații democrat-creștini.

Legea electorală reacționară a fost strecurată de majoritatea democrat-creștină, socotindu-se că ea va permite partidului guvernant să acapareze majoritatea locurilor în parlament, neținîndu-se seama că influența acestui partid a scăzut considerabil în țară. Această lege prevedea că un partid sau partidele care s-au prezentat în bloc în alegeri, și care ar întruni peste 50 la sută din voturi, vor ocupa în parlament aproximativ două treimi din locuri.

După cum se știe, această manevră a reacțiunii italiene s-a încheiat cu o totală înfrîngere. In ciuda tuturor șiretlicurilor, partidul democrat-creștin, care la alegerile din 1953 s-a prezentat în bloc cu partidele mici — cu social-democrații, republicanii, liberalii — nu a întrunit 50 la sută din voturi.

Conducerea partidului democrat-creștin a încercat să amîne pe toate căile discutarea propunerii lui Pietro Nenni cu privire la anularea legii electorale din 1953. Aceste manevre au eșuat întrucît chiar în sînul acestui partid există mulți adversari ai amintitei legi. Propunerea lui Nenni prevede repunerea în vigoare a legii electorale din 1948 la baza căreia stă principiul reprezentării proporționale.

Camera deputaților a aprobat de asemenea rezoluția prezentată de socialistul Targetti, care obligă guvernul să prezinte în parlament pînă la 15 iulie un proiect de lege care să prevadă modificări la legea electorală din 1948 și care să întărească principiul reprezentării proporționale. Comunicatul asupra rezultatelor votării a fost primit cu satisfacție de opinia publică din Italia.

Interviul acordat de Charlie Chaplin agenției „China Nouă"

PARIS 11 (Agerpres). —

Marele actor Charlie Chaplin, distins cu Premiul internațional al păcii, a acordat recent un interviu corespondentului agenției „China Nouă" la Geneva.

„Țara D-voastră, a declarat Charlie Chaplin, se află pe calea cea bună. Sper că o voi putea vizita din nou în curînd. Am fost la Șanhai cu mulți ani în urmă, în epoca coruptă a trecutului".

Răspunzînd la o întrebare a corespondentului în legătură cu conferința de la Geneva, Charlie Chaplin a declarat: „Diplomația Estului este excelentă pentru că ea nu amenință pe nimeni și nu vorbește tot timpul decît despre coexistența pașnică".

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

Sărbătoarea prieteniei tineretului sovietic și finlandez

HELSINKI (Agerpres). — TASS transmite: Zilele trecute, în orașul finlandez Lappeenranta a avut loc sărbătoarea prieteniei între tineretul sovietic și finlandez. La Lappeenranta a sosit o delegație a tineretului sovietic compusă din 120 persoane. La gară oaspeții sovietici au fost întîmpinați de mii de locuitori ai orașului Lappeenranta, precum și de cîteva mii de reprezentanți ai tineretului finlandez sosiți la sărbătoare din diferite colțuri ale Finlandei.

Principalele festivități au început pe stadionul orașului.

Festivitatea a fost deschisă de primarul orașului Lappeenranta, Martti Viitanen, care în cuvîntarea sa a urat ca sărbătoarea prieteniei dintre tineretul Finlandei și tineretul Uniunii Sovietice să servească la unirea forțelor care luptă pentru pace. A rostit de asemenea urări Lauri Pautola, referent pentru problemele tineretului la Ministerul Invățămîntului. Din partea Comitetului unit al reprezentanților organizațiilor de tineret și a Asociației „Finlanda-U.R.S.S.", oaspeții au fost salutați de Kerttu Varjo. In numele delegației tineretului sovietic a luat cuvîntul S. K. Romanovski, reprezentantul Comitetului antifascist al tineretului sovietic. După aceea au avut loc competiții de gimnastică, dansuri și un concert dat cu concursul artiștilor finlandezi și sovietici. In încheiere a avut loc un meci de fotbal între selecționata orașului Lappeenranta și echipa petroliștilor din Baku. Jocul s-a terminat cu scorul de 9–0 în favoarea fotbaliștilor din Baku.

La teatrul de vară a avut loc un mare concert la care artiștii sovietici și-au arătat măiestria. In cea de a doua zi a sărbătorii prieteniei au avut loc adunări ale tineretului, concerte, jocuri sportive.

Sărbătoarea, care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie, s-a terminat cu un mare concert la care au asistat aproximativ 4.000 persoane. Primarul Viitanen a rostit o cuvîntare de bun rămas adresată oaspeților sovietici. El a înmînat reprezentanților tineretului sovietic un steag și un album de fotografii ale orașului Lappeenranta.

Tineri englezi în R. P. Chineză

PEKIN (Agerpres). — China Nouă transmite: La 5 iunie, Federația Tineretului Democrat din întreaga China a oferit o recepție în cinstea delegației tineretului englez.

Liu Tao-șen, vicepreședinte al Federației Tineretului Democrat din întreaga China, salutînd oaspeții în numele tineretului chinez, a spus: „Intre popoarele englez și chinez a existat întotdeauna o prietenie tradițională. De la eliberarea Chinei, numeroase delegații engleze au vizitat țara dovedind prietenia crescîndă dintre cele două popoare. Cred că vizita dumneavoastră va contribui la strîngerea prieteniei dintre cele două popoare și dintre tineretul englez și cel chinez".

In cuvîntul de răspuns, John Woods, conducătorul delegației tineretului englez, a spus:

Această vizită este pentru noi un prilej neobișnuit de a întări prietenia dintre Anglia și China. După această vizită vom înțelege China mai bine. Sperăm că vizita noastră va contribui la pacea generală".

Luînd cuvîntul, Pauline Cutress, secretara delegației tineretului englez, a spus că atît tineretul englez cît și cel chinez vor pace. „Cînd ne vom înapoia în Anglia, vom face totul pentru a relata tinerilor noștri ceea ce am văzut în China și pentru a întări prietenia dintre popoarele noastre".

Represiuni contra studenților la Bogota

BOGOTA 11 (Agerpres). —

Agențiile de presă occidentale anunță că, în urma ciocnirilor sîngeroase care au avut loc în zilele de 8 și 9 iunie la Bogota între studenți pe de o parte și poliție și armată pe de altă parte, guvernul a hotărît închiderea universităților.

Sub pretextul menținerii ordinei, autoritățile militare au arestat aproape 200 de persoane. Printre cei arestați se află Gilberto Vieira, lider al Partidului Comunist din Argentina, Gerardo Molina, fost rector al Universității naționale, Guillermo Gomez, fost director al ziarului „Diario Grafico", Bolisario Betancourt, fost director al ziarului „El Siglo" și alții.

Autoritățile militare au interzis locuitorilor capitalei să circule pe străzi în ziua de 10 iunie.

Acțiuni pentru pace ale tineretului indonezian

DJAKARTA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

In Indonezia ia amploare mișcarea în sprijinul hotărîrilor sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii. Agenția Antara transmite că tineretul din marele oraș Djokiakarta din Java centrală cere interzicerea imediată a armelor de exterminare în masă și încetarea producției de bombe atomice și cu hidrogen. Tineretul din Djokiakarta a adresat întregului popor indonezian un apel, chemîndu-l să sprijine aceste cereri.

Cu tot sprijinul pe care americanii îl dau guvernului Laniel în problema indochineză, situația acestuia este deosebit de șubredă, lucru vădit în dezbaterile din Adunarea Națională franceză.

...De un fir de păr!...

Desen de EUG. TARU

Deschiderea Congresului Partidului Comunist din Cehoslovacia

PRAGA 11 (Agerpres). — Ceteka transmite:

La 11 iunie și-a început lucrările la Praga Congresul al 10-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Asistența a salutat cu aplauze furtunoase apariția la masa Prezidiului a membrilor Prezidiului Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și a șefului delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la Congresul al 10-lea — N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Salutat cu căldură se urcă la tribună Antonin Zapotocky, membru al Secretariatului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia. El salută pe delegații la Congres și pe membrii delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești.

La propunerea lui Zapotocky asistența cinstește printr-un moment de reculegere memoria marelui continuator al operei nemuritoare a lui Lenin — Iosif Visarionovici Stalin, a discipolului credincios al lui Lenin și Stalin Klement Gottwald.

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, Antonin Zapotocky deschide congresul. Delegații se ridică în picioare și intonează „Internaționala".

A fost apoi ales prezidiul și celelalte organe ale congresului și a fost aprobată ordinea de zi.

După aceasta, Antonin Zapotocky, care prezidează Congresul a dat cuvîntul lui Antonin Novotny pentru a prezenta raportul la punctul 2 de pe ordinea de zi.

ȘTIRI SPORTIVE

BELGRAD 11 (Agerpres). —

La 10 iunie s-au disputat întîlnirile din ziua a 3-a a turneului final al celui de al patrulea campionat femenin de baschet al Europei.

Echipa Uniunii Sovietice a făcut cea mai spectaculoasă partidă de la începutul campionatului, învingînd echipa Iugoslaviei cu scorul categoric de 81–32 (47–18).

Echipa R. P. Bulgaria și-a continuat de asemenea seria victoriilor, reușind să întreacă echipa R. P. Ungare cu 56–43 (25–19) după un joc de calitate. Baschetbalistele cehoslovace au fost superioare în întîlnirea cu echipa Franței repurtînd victoria cu 71–56 (33–33).

După aceste întîlniri clasamentul se prezintă în felul următor:

1. — U.R.S.S. 3–3–0 210:142=6 puncte;
2. — R. P. Bulgaria 3–3–0 160:110=6 puncte;
3. — R. Cehoslovacă 3–2–1 181:163=5 puncte;
4. — R. P. Ungară 3–1–2 143:154=4 puncte;
5. — Franța 3–0–3 141:180=3 puncte;
6. — Iugoslavia 3–0–3 112:178=3 puncte.

★

MARIANSKE LAZNE 11 (Agerpres). —

Cu runda de eri, turneul zonal pentru campionatul mondial de șah a intrat în cea de a doua jumătate a sa. Invingînd pe Palmason, Pachman l-a ajuns pe Szabo cu care luptă acum pentru primul loc. Sliwa este și el un pretendent serios la primele locuri în urma victoriei asupra lui Solin.

In această rundă majoritatea partidelor au avut o desfășurare calmă, astfel că s-au înregistrat nu mai puțin de 6 remize: Barcza—Uhlman; Pedersen—Koskinen; Minev—Olafsson; Filip—Szabo; Lundin—Sajtar și Bălănel—Ciocîltea. Partida Kluger—Hodja s-a terminat cu victoria maestrului maghiar, iar partida Bassyuni—Stahlberg s-a întrerupt.

După 9 runde clasamentul este următorul: Pachman (R. Cehoslovacă), Szabo (R. P. Ungară) $7\frac{1}{2}$ puncte; Sliwa (R. P. Polonă), Olafsson (Islanda) $6\frac{1}{2}$; Filip (R. Cehoslovacă) $5\frac{1}{2}$; Sajtar (R. Cehoslovacă), Barcza (R. P. Ungară), Kluger (R. P. Ungară), Uhlman (R. D. Germană) 5; Bălănel (R.P.R.), Stahlberg $4\frac{1}{2}$ puncte și o partidă întreruptă fiecare; Palmasson (Islanda) $4\frac{1}{2}$; Ciocîltea (R.P.R.) 4; Minev (R. P. Bulgaria) $3\frac{1}{2}$; Lundin (Suedia) 3 și o partidă întreruptă; Koskinen (Finlanda), Pedersen (Danemarca) 3; Solin (Finlanda) 2; Bassyuni (Egipt) $1\frac{1}{2}$ și o partidă întreruptă; Hodja (R. P. Albania) $1\frac{1}{2}$.

★

In cadrul ultimei etape a turului campionatului categoria A la fotbal, astăzi după amiază se vor desfășura la București și Timișoara două jocuri deosebit de atractive.

Pe stadionul Republicii, cu începere de la ora 17,30, echipa Dinamo-București va juca în compania echipei Metalul-Cîmpia Turzii care a reușit în ultimele jocuri să înregistreze rezultate valoroase. La Timișoara, echipa campioană a țării CCA va întîlni într-un joc foarte echilibrat echipa studenților localnici, Știința.

Celelalte 5 partide ale etapei vor avea loc duminică, după următorul program: **București:** Locomotiva Grivița Roșie-Progresul Oradea; **Arad:** Flamura Roșie-Locomotiva Timișoara; **Ploești:** Flacăra-Metalul Hunedoara; **Tg. Mureș:** Locomotiva-Știința Cluj; **Orașul Stalin:** Dinamo-Minerul Petroșani.

★

Pe stadionul Republicii din Capitală se va desfășura sîmbătă 19 și duminică 20 iunie întîlnirea internațională de atletism dintre echipele de băieți și fete ale R.P.R. și Olandei.

★

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 10 iunie s-a disputat la Moscova întîlnirea internațională de fotbal dintre echipa „Dinamo" Moscova și echipa „Girondins" Bordeaux, una din cele mai puternice echipe din Franța. Echipa sovietică a cucerit o frumoasă victorie cu scorul de 6–1 (4–0).

Echipele au jucat în următoarele formații:

„Girondins" Bordeaux: Bernard, Yanczewski, Arnandeanu, Tellechea, Garriga, Aucourt, Daladerriere, Kargu, Wosniczko, Doye, Gardien.

„Dinamo" Moscova: Iașin, Rodionov, Krijevski, Kuznețov, Baikov, Savdunin, Șabrov, Mamedov, Bondarenko, Salnikov, Ilin.

SPECTACOLE

Sîmbătă 12 iunie 1954

CINEMATOGRAFE: Patria: Săptămîna filmului bulgar; **Republica:** In numele legii; **București, Grădina Progres, Infrățirea între popoare:** Slugă la doi stăpîni; **I. C. Frimu:** Ernst Thälman; **Maxim Gorki:** Petroliștii din Caspica, Meciul de fotbal R.P. Ungară—Anglia de la Budapesta, Zborul în lună; **Elena Pavel, Libertății, Gh. Doja:** Marile speranțe; **Lumina:** Povestea micului cocoșat; **Victoria:** Cînd trandafirul înflorește; **Timpuri Noi:** Meciul R. P. Ungară—Anglia de la Budapesta, Jurnal romînesc, Jurnal sovietic, Nouă puișori; **Alex Popov:** Destinul unor femei; **8 Martie:** Flăcări deasupra Asiei; **Vasile Roaită, Alex. Sahia:** Pentru pace și Prietenie; **Unirea:** Brigada lui Ionuț și Meciul de fotbal R.P. Ungară—Anglia de la Budapesta; **Cultural:** Colț alb; **Const. David, Ilie Pintilie:** Nunta cu zestre; **Flacăra:** Epoleții purpurii; **T. Vladimirescu:** Fiica marinarului; **Vergu:** Agentul secret; **Arta:** Cu inima tînără; **Popular:** Un pichet în munți; **M. Eminescu:** Suspine pe stradă.

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, SECȚIA SCRISORI Tel. Nr. 7.66.91, DIFUZAREA Tel. Nr. 6.38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.